

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος με τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Μιά μελέτη σὲ βάθος ὁποιοδήποτε θέματος σὰν πρώτη βάση ἀπαιτεῖ στατιστικά καὶ συγκριτικά στοιχεῖα γιὰ νὰ θγεῖ ἓνα συμπέρασμα σίγουρο καὶ σωστό. Αὐτὸ εἶναι βέβαια δύσκολο ὄχι ὅμως καὶ ἀκατόρθωτο. Μὴ μπορῶντας, ὅμως αὐτὴ τὴ στιγμή νὰ γίνεῖ μιὰ μελέτη μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτά, θὰ κάνουμε μιὰ ἀναδρομὴ, ἀνασκόπηση τῆς Καλοσκοπίας τοῦ χθὲς καὶ τοῦ σήμερα καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν σὺγκριση μποροῦν νὰ βροῦν μερικὰ συμπεράσματα γιὰ τὸ αὔριο, συμπεράσματα ὄχι ἀπόλυτα ἀλλὰ σχετικὰ πὸν θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ βοηθήσουν τὸν πάρα πέρα προγραμματισμό, τὴν ἀξιοποίηση τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ παρελθὸν ὅλοι μας τὸ γνωρίζουμε. καὶ λέγοντας παρελθὸν λέμε δέκα χρόνια πρὶν καὶ κεῖθε. Ἐρχόμαστε λοιπὸν στὴν δεκαετία γιὰ νὰ δοῦμε ἂν τὸ χωριὸ μας προόδευε. Πραγματικὰ ἡ τελευταία δεκαετία ἔχει νὰ ἐπιδειξεῖ μιὰ πρόοδο ζηλευτὴ πὸν ὄχι μόνον τὰ γύρω χωριά, ἀλλὰ τὰ περισσότερα τῆς πατρίδας μας δὲν τὴν ἔχουν οὔτε στὸ μισό.

Δρόμοι πρὸς ὅλες τὶς κατερθένσεις, ἀλλὰ καὶ δρόμοι στὶς περισσότερες γειτονιές τοῦ χωριοῦ. Σήμερα πὸν ἄρχισαν καὶ οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἀσφαλτοστρώση, τὸ ὁδικὸ πρόβλημα τακτοποιήθηκε ὀριστικά.

Τὸ χωριὸ ἔχει ἐφωδιασθεῖ μὲ τηλέφωνα. Βέβαια ὑπάρχει ἓνα μικρὸ πρόβλημα τόσο στὴ λειτουργία τους ὅσο καὶ στὴν ἀξίωση τῶν γραμμῶν. Ἐλπίζουμε ὅτι σύντομα θὰ ξεπεραστεῖ.

Ἡ ὕδρευση ἔχει τακτοποιηθεῖ ὁλοκληρωτικὰ καὶ καὶ νερὸ ὑπάρχει σὲ ὅλα τὰ σπίτια.

Ἡ συγκοινωνία τοὺς καλοκαιρινὸς μῆνες εἶναι σὲ καλὸ βαθμό. Πρόβλημα, ὑπάρχει τὸ χειμῶνα ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἀντιμετωπίζεται καὶ γίνονται ἐνέργειες γιὰ ἐναλλακτικὴ λύση.

Τὰ ὑπάρχοντα τρία καταστήματα ἐξυπηρετοῦν τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων, χρειάζονται ὅμως μιὰ βελτίωση ὥστε νὰ ἐξυπηρετεῖται ὁ κόσμος καλύτερα τὸ καλοκαίρι.

Ὁ ξεῶνας πὸν ἄρχισε καὶ λειτουργεῖ ἀλλὰ καὶ τὰ δωμάτια πὸν διαθέτουν οἱ συγχωριανοὶ λύνουν τὸ πρόβλημα τοῦ ἔπνου. Βέβαια χρειάζεται ἀκόμα μεγαλύτερος καὶ ὁργανωμένος χώρος καὶ αὐτὸ εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄμεσους στόχους.

Γιὰ τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ πέρα ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κέντρο ὑπάρχουν καὶ χώροι ἀθλοπαιδειῶν πὸν συνέχεια πλουτίζουνται.

Ἡ εἰκόνα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ χωριοῦ ἀπὸ ἄποψη καθαριότητας βρῖσκεται σὲ ψηλὰ ἐπίπεδα, παρὰλλήλα δὲ οἱ χώροι ἀξιοποιοῦνται ἀδιάκοπα καὶ γίνονται ἐργα βελτίωσης.

Μ' ὅλα τοῦτα τὸ συμπέρασμα εἶναι πὸς τὸ καλοκαίρι τὸ χωριὸ μας διαθέτοντας ὅλες τὶς πάρα πάνω προϋποθέσεις καὶ ὅσες ἄλλες παραλείψαμε σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ μοναδικὸ φυσικὸ περιβάλλον καὶ ὁμορφιὰ εἶναι ἓνας τόπος ἰδανικὸς γιὰ θερινές διακοπές.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐργα καὶ ἀποκτήματα τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων, τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Συνδέσμου καὶ ὅλων τῶν συγχωριανῶν.

Αὐτὸ τὸ χωριὸ λοιπὸν ἔχουμε χρέος ὄχι μόνον νὰ τὸ διατηροῦμε, ἀλλὰ νὰ τὸ πᾶμε πρὸ ψηλὰ ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ προφυλάξουμε ἀπὸ τὴν βλαβερὴ ἐπίδραση ξένων. Σήμερα μὲ τὰ κυβερνητικὰ κίνητρα καὶ τὴν ἀναδιοργάνωση τῆ τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης ξανοίγονται μεγάλοι ὀρίζοντες γιὰ τὸ χωριὸ. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μέινουμε θεατὲς ἀλλὰ νὰ πρωταγωνιστήσουμε ὅλοι μαζί γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΚΟΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Δ.Σ. & ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Με την ευκαιρία του πανηγυριού της Ἀγίας Τριάδας, μιὰ καὶ ὅλο τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου βρέθηκε στὸ χωριὸ ἐγίνε κοινὴ συνεδρίαση μὲ τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου στὸ Κοινοτικὸ Γραφεῖο, γιὰ ὅλα τὰ κοινὰ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὸ χωριὸ σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ λυθοῦν ὅσα εἶναι δυνατό τὴν τὴν καλοκαίρι.

Ἡ συζήτηση ἦταν ἐγκάρδια καὶ κράτησε 3 ὥρες περίπου, καὶ ἐξαντλήθηκαν ὅλα τὰ κοινὰ θέματα. Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ ἐξέθεσε τὴν κατάσταση τοῦ χωριοῦ καὶ τὰ ἄμεσα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει καὶ τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε νὰ συνδράμει μὲ τὸν πιὸ δυνατό τρόπο.

Σ' ὅσα λοιπὸν συζητήθηκαν ἀποφασίστηκαν τὰ πάρα κάτω.

Α. Μὲ δαπάνη τοῦ Συνδέσμου ἀνέλαβε καὶ πάλι ὁ Γιάννης Κουφὸς τὴ συγκέντρωση τῶν σκουπιδιῶν γιὰ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες. Ἀντίστοιχα ἡ Κοινότητα στὸ θέμα αὐτὸ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση, νὰ φροντίσει γιὰ τὸ ἄνοιγμα τάφρων καὶ τὸ κάψιμο τῶν σκουπιδιῶν.

Β. Ὁ Σύνδεσμος ἀνέλαβε ἐξ ὁλοκλήρου τὴ δαπάνη γιὰ τὴν παροχὴ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος στὸ ἀντλιοστάσιο τῆς Κακοτράχης καὶ τὴν δαπάνη καταναλώσεως.

Γ. Ὁ Σύνδεσμος ἀποφάσισε νὰ διαθέσει ποσὸ 30.000 δραχμῶν γιὰ νὰ συμπληρωθεῖ ἡ δαπάνη κατασκευῆς τσιμενταύλακα πρὸς τὸν Ἀγιαννάκη, τὸ ὑπόλοιπο ποσὸ θὰ τὸ διαθέσει ἡ Κοινότητα.

Ὁ Σύνδεσμος ἀνέλαβε νὰ πληρώνει τὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα ποὺ θὰ καταναλώνει ὁ ἀναμεταδότης τῆς τηλεόρασης.

Ε. Ὁ Σύνδεσμος ἀνέλαβε τὴν δαπάνη ἐπισκευῆς τῶν φώτων στὴν πλατεῖα τῶν καταστημάτων σὲ περίπτωση ποὺ ὁ Γιάννης Χ. Αὐγερινὸς ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωση ἐπισκευ-

ῆς τους δὲν μπορέσει νὰ τὴν πραγματοποιήσει.

Ζ. Ὁ Σύνδεσμος διέθεσε ἓνα ποσὸ γιὰ τὴν ἀγορὰ φιλλὲ βόλλεῦ καὶ ἡ Κοινότητα τὴ διαμόρφωση τοῦ χώρου στὴν Κρύα Βρύση γιὰ τὴν τοποθέτησή του, καὶ τὴν ἀξιοποίησή του.

Ε. Ἡ Κοινότητα ἀνέλαβε νὰ διαθέσει μηχανήμα γιὰ τὴ διάνοιξη καὶ διαμόρφωση τοῦ γηπέδου.

Ζ. Ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ τοποθετήσει μαρμάρινη πλάκα στὸ ἥρωο μὲ τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν πεσόντων τοῦ χωριοῦ μας.

Η. Ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδιορθώσει τὸν τοῖχο στὸ σχολικὸ κῆπο ποὺ ἔχει πάθει ζημιὲς καὶ νὰ διαθέσει ἓνα ποσὸ γιὰ τὴν διατήρηση τοῦ σχολικοῦ κήπου.

Θ. Ἡ Κοινότητα μᾶς γνωστοποίησε ὅτι μέσα στὰ προγραμματισθέντα ἔργα εἶναι καὶ ἡ τσιμεντόστρωση τοῦ δρόμου ἀπὸ Κρύα Βρύση μέχρι διασταύρωσης.

ΚΛΕΦΤΗΚΕ ΤΟ ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟ

Αἶσχος. "Ὅταν οἱ ἄλλοι δημιουργοῦν θὰ βρεθεῖ καὶ κάποιο χέρι κάποιου παληάνθρωπου γιὰ νὰ καταστρέψῃ αὐτὸ ποὺ γίνεται. "Ἔτσι μέχρι τώρα οἱ δολιοφθορεῖς μᾶς εἶχαν συνηθίσει στὸ νὰ καταστρέφουν ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἢ Κοινότητα ἔφκιαχνε στὸ χωριὸ σὲ δημόσιους χώρους. Ἡ κλοπὴ ὅμως τοῦ στερεοφωνικοῦ συγκροτήματος ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κέντρο εἶναι πράξη φοβερή, βρώμικη καὶ ἱερόσυλη. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ σχεδίασε καὶ προετοίμασε τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ἀδίσταχτος. "Ἐχουμε χρέος νὰ βοηθήσουμε γιὰ τὴν ἀνακάλυψή του καὶ τὴν τιμωρία του. Τέτοια «παληοτόμαρα» δὲν ἔχουν καμμιὰ θέση στὸ χωριὸ μας.

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ

Πληροφορηθήκαμε ὅτι πολὺ σύντομα — ἴσως καὶ νᾶχει γίνει — θὰ ἀρχίσει νὰ λειτουργεῖ ἡ ἀντλία ποὺ θὰ στέλνει νερὸ ἀπὸ τὴ δεξαμενὴ τῆς Κακοτράχης στὴ δεξαμενὴ τοῦ Σταυροῦ. "Ἐνα ἔργο τόσο ἀναγκαῖο εἰδικὰ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες ποὺ ἡ δεξαμενὴ τοῦ Σταυροῦ παρουσιάζει ἑλλειψη. Βέβαια δημιουργήθηκαν μικροπροβλήματα μὲ χωριανούς ποὺ εἶχαν παροχὲς πάνω σ' αὐτὸν τὸν ἀγωγό, ἀλλὰ πιστεύουμε ὅτι τὸ θέμα θὰ ἀντιμετωπιστεῖ μὲ ἀμοιβαία κατανόηση καὶ

δεν θα υπάρξουν προβλήματα.

ΜΑΤΑΙΩΘΗΚΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Δυστυχώς η θεατρική παράσταση που είχαμε προγραμματίσει με τον Φοίβο Ταξιάρχη ματαιώθηκε από τη μεριά του θιάσου, παρ' όλες τις προσπάθειες που κατέβαλε ο Φοίβος, για να παιχτεί το έργο στο χωριό δεν καρποφόρησαν. Έτσι δεν θάχουμε την εύτυχία να απολαύσουμε ένα από τα καλύτερα θεατρικά έργα. Ο Πρόεδρος μας κάνει μεγάλες προσπάθειες, ώστε η νεολαία του χωριού να δώσει μια παράσταση.

Ευχόμαστε να πραγματοποιηθεί .

ΤΟ ΚΤΕΛ ΞΕΚΙΝΗΣΕ

Έκεί που όλα έδειχναν ότι το ΚΤΕΛ μας ξέχασε και...πῆρε διαζύγιο από το χωριό μας και τα άλλα πάρα πάνω χωριά, ξαναζωντάνεψε μια και απ' ότι φάνηκε η ένταξη των αγόνων αυτοκινήτων δεν έφερε τους προσδοκώμενους καρπούς. "Ας είναι καλά οι άνθρωποι που θυμήθηκαν αυτό το κομμάτι της όρεινης Παρνασσίδας. Τούτη η περίπτωση σε συνδυασμό με το δρόμο που ξεκίνησε και άλλες παρόμοιες ενέργειες δείχνει πως η «άλλαξη» άρχισε να ροδοφρεγγίζει στη Φωκίδα. Έτσι λοιπόν για να ξανάρθουμε στο ΚΤΕΛ κάνουμε γνωστό ότι γίνονται τρία δρομολόγια από Αθήνα για χωριό κάθε Δευτέρα Τετάρτη και Σάββατο πρωί.

Για περισσότερες λεπτομέρειες στο ΚΤΕΛ τηλ. 8317096.

ΝΑ ΜΗΝ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ

Κι' ενώ τα λέμε πάρα πάνω για το ΚΤΕΛ με χαρά, φάνηκε ένα πῶτο σύννεφο με άγνωστο τίνος ενέργεια και ευθύνη ήταν.

Πρό ημερῶν ἐπειδὴ τὸ λεωφορεῖο δὲν εἶχε ἐπιβάτες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα βεῶρησαν καλὸ τὸ λεωφορεῖο νὰ μὴν ἀνεβῇ στὸ χωριό, ἔτσι ὅσοι περίμεναν στὴ Γραβιά βρέθηκαν σὲ ἀδιέξοδο. Τὸ θέμα, ἀπ' ὅτι μάθαμε καταγγέλθηκε στὴν Ἀστυνομία Γραβιάς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ΚΤΕΛ ποὺ κλήθηκε νὰ δώσει ἐξηγήσεις ὑποσχέθηκε ὅτι δὲν θὰ ξανασυμβεῖ. Μακάρι γιὰ νὰ δοῦμε.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ

Αὐτὰ ἐγιναν ἀπ' τὴν πλευρὰ τοῦ ΚΤΕΛ. Πρέπει ὅμως ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά καὶ ἐμεῖς νὰ δείξουμε ὅτι τὸ αὐτοκίνητο εἶναι ἀπαραίτητο. Δηλαδή ἐφ' ὅσον ἄρχισαν τὰ δρομολόγια, πρέπει ὅλοι ὅσοι μετακινοῦνται νὰ προτιμοῦν τὸ λεωφορεῖο ὥστε νὰ παρουσιάζεται μιὰ ἀνάλογη κίνηση καὶ τὰ λεωφορεῖα νὰ μὴν ἀνεβοκατεβαίνουν ἄδεια. Μὴν τὰ θέλουμε λοιπὸν ὅλα δικά μας, θέλει καὶ τὸ ΚΤΕΛ τὴ συμπαράστασή μας. Στὸ χέρι μας εἶναι νὰ διατηρήσουμε τὰ δρομολόγια.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ

Οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου ἀπὸ χωριό πρὸς 51 χιλ. ἄρχισαν. Τὸ ἔργο ἔχει ἀναλάβει ἡ ΜΟΜΑ καὶ πραγματικὰ ὅλα δείχνουν ὅτι θὰ γίνει ἓνας δρόμος τέλειος ἀπὸ κάθε ἀποψη, χωρὶς στροφές, με τεχνικὰ κλπ.

Παράλληλα πληροφορηθήκαμε ὅτι τὸ ἴδιο συγκρότημα, θὰ τσιμεντοστρώσει καὶ τὸ δρόμο ἀπὸ Κρύα Βρύση μέχρι Δισταύρωση. Νὰ λοιπὸν ποὺ ὅλα πᾶνε καλά.

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Ὁ Γιάννης Κουφὸς ξανά ἐπὶ «τῷ ἔργῳ». Καὶ φέτος με δαπάνη τοῦ Συνδέσμου ὁ Γιάννης ἀνέλαβε τὴ συγκέντρωση τῶν σκουπιδιῶν. Χαρακτηριστικὸς τύπος ὁ Γιάννης με τὸ ζωντανό του καὶ τὶς κοφίνες περιδιαβαίνει τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα τὸ χωριό ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. "Ἐγιναν ὅμως ὀρισμένα παράπονα σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν τύχη τῶν σκουπιδιῶν. Μᾶς εἶπαν ὅτι τὰ ρίχνει σὲ δυὸ ρέμματα καὶ ἔκτοτε δὲν παίρνεται κανένα μέτρο. Πιστεύουμε ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ θὰ μεριμνήσει ὥστε νὰ καίγεται ἢ νὰ σκεπάζονται ὅπως εἶχαμε καταλήξει.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Μεγάλη κοσμοσυρροή καὶ φέτος στὴν Ἀγία Τριάδα. Χιλιάδες κόσμος ποὺ δίψαγε ὄχι μόνο γιὰ γλέντι, ἀλλὰ πρώτη φορὰ φέτος ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια γιὰ ἓνα προσκύνημα στὸν τόπο τῆς θυσίας. Μιὰ ἀτέλειωτη οὐρὰ με εὐλά-

βεια και κατάνυξη σχηματίστηκε από την έκκλησι-
σιά μέχρι τὸν τόπο τῆς ἐκτέλεσης γιὰ νὰ τιμή-
σουν νοερὰ τὴ μεγάλη θυσία.

Στὴ συνέχεια στρώθηκαν οἱ πίττες καὶ τὰ ψη-
τὰ πάνω στὶς κουρελοῦδες καὶ τίς καραμυλωτὲς
γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὸ γλέντι. Ὅμως ἡ βροχὴ
καὶ φέτος ποὺ ἦρθε πολὺ νωρὶς διέλυσε τὸν κό-
σμο πολὺ γρήγορα καὶ σκόρπισε τὸ πανηγύρι
πρὶν τὴν ὥρα του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου φτάνουν ἐπιστο-
λὲς καὶ χειρόγραφα γιὰ δημοσίευση δίχως τὸ
ὄνομα τοῦ ἀποστολέα ἢ μὲ τὰ ἀρχικά. Ἀπὸ ἐδῶ
καὶ στὸ ἐξῆς ὅσοι στέλνουν ὑλικὸ ὑποχρεωτικὰ
νὰ γράφουν τὸ ὄνομά τους νὰ τὸ γνωρίζει του-
λάχιστον ἡ σύνταξη καὶ ἂν θέλουν νὰ μὴν γρα-
φτεῖ δὲν τὸ γράφουμε ὥστε ὅταν προκύπτουν
θέματα νὰ ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τοὺς ἴδιους
καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ σύνταξη.

Αὕτῃ ἡ ἀνωνυμία καὶ τὰ ἀρχικά ψηφία ποὺ
μπορεῖ νὰ εἶναι ψεύτικα, θυμίζουν λιγάκι τὰ λευ-
κώματα τῶν γυμνασιόπαιδων. Ὅσοι λοιπὸν ἔ-
χουν στείλει ὑλικὸ στὸ γραφεῖο νὰ μᾶς στείλουν
τὰ ὀνόματά τους ἂν θέλουν νὰ δημοσιευτοῦν
ἢ νὰ τοὺς ἐπιστραφοῦν.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ὁ συγχωριανὸς Στέφανος Δημητρίου Κόλ-
λιας, τέλειωσε τὸ Πολυτεχνεῖο Ἀθηνῶν καὶ πῆ-
ρε τὸ πτυχίον τοῦ μηχανολόγου — ἠλεκτρολό-
γου. Ἐγίνε μέλος τοῦ τμήματος ἠλεκτρολόγων
μηχανικῶν καὶ ἠλεκτρονικῶν τοῦ Ἰνστιτούτου
Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνολογίας τοῦ Πανεπιστημίου
Μάντσεστερ Ἀγγλίας.

Προσελήφθη σὰν ἐπιστημονικὸς συνεργά-
της τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν καὶ ἔδωσε σει-
ρὰ ἀπὸ διαλέξεις σπουδαιότερες στὴν Ἀθήνα
στὶς 18 Μάρτη μὲ θέμα «Ἐπεξεργασία σεισμι-
κῶν δεδομένων γιὰ τὸν ἐντοπισμὸ κοιτασμάτων
πετρελαίου καὶ φυσικῶν ἀερίων» καὶ στὸ Αὐτο-
κρατορικὸ Κολλέγιο τοῦ Λονδίνου στὶς 30 Ἀ-
πριλίου ὅπου εἶχε προσκληθεῖ ἀπὸ τὴ διεθνή Ἐ-
πιτροπὴ Ἀνάλυσης καὶ χρησιμοποίησης τῆς ἁ-
κουστικῆς.

Τὸ Δελτίο εὐχεται ὁλόψυχα καλὴ σταδιο-
δρομία καὶ πολλὰς ἐπιτυχίες στὸ νέο τοῦ χωριοῦ
μας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Π. ΚΟΛΛΙΑΣ

Πρὶν λίγο καιρὸ τὸ Δημαρχεῖο Ἀθηνῶν ἔ-
κανε εἰδικὴ τελετὴ στὴ μνήμη ὅλων τῶν Δημο-
τικῶν Ὑπαλλήλων ποὺ ἔπεσαν θύματα τῆς Κα-
τοχῆς. Ἀνάμεσα στὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων
καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγχωριανοῦ Στέφανου Πα-
ναγ. Κόλλια, τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου ποὺ ἔχασε τὴ
ζωὴ του γιὰ τὰ μεγάλα καὶ ὠραῖα ἰδανικά. Τὸ
δελτίο, ἔχει παληότερα ἀφιερῶσει στὴ μνήμη
του εἰδικὸ ἄρθρο. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔχει σημα-
σία εἶναι τὸ πότε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ Κουκουβιστια-
νοὶ θὰ τιμήσουμε τοὺς νεκροὺς μας ὄχι μὲ τε-
λετὲς καὶ νταούλια ἀλλὰ μὲ μιὰ μαρμάρινη πλά-
κα ποὺ θὰ γράφει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ποὺ ἔπε-
σαν γιὰ τὴ λευτερίαν καὶ δὲν εἶναι λίγοι. Γιὰ νὰ
δοῦμε κάτι ξεκίνησε νὰ γίνει.

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μας φρόντισε πέ-
ρα ἀπ' τὸν ἔξοπλισμὸ τοῦ Γραφείου νὰ τὸ ἐφω-
διάσει καὶ μὲ τηλέφωνο. Ἦδη στὸ γραφεῖο μας
λειτουργεῖ τηλέφωνο στὸ ὄνομα τοῦ Συνδέσμου
μὲ ἀριθμὸ:

5 2 3 8 1 5 8

Γιὰ ὅτι λοιπὸν θέλετε τηλεφωνεῖστε στὸ
νούμερο αὐτὸ καὶ στὸ 5 2 3 5 1 4 8.

ΜΑΣ ΗΡΘΑΝ ΜΑΣ ΕΦΥΓΑΝ

Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἦρθε ὁ Νίκος Β. Ἀναγνώ-
στου ποὺ ἔλλειπε πολλὰ χρόνια. Ἡ παραμονὴ
του ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταμώσῃ μὲ συγ-
γενεῖς καὶ φίλους ποὺ εἶχε χρόνια καὶ χρόνια
νὰ δεῖ.

Ἐπίσης ἦρθε ὁ Γιώργος Κ. Κατσανιώτης καὶ
ἡ Πίτσα Ἠλία Κατσανιώτη μὲ τὰ δύο παιδιά της.

Ἐφυγε γιὰ τὸ Κολοράντο ὁ Γιάννης Ζ.
Ραπτόπουλος γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἐκεῖ συγ-
γενεῖς του.

Φροντίστε γιὰ τὰ σκουπίδια. Ἀναλογιστεῖ-
τε ὅτι εἶναι θέμα καθαριότητος, πολιτισμοῦ
ἀλλὰ καὶ δαπάνης.

χρονογραφημα

Τὸ χρονογράφημα

«ΟΙ ΔΥΣΤΡΟΠΟΙ»

Κακὸ χωριὸ τὰ λίγα σπίτια λέει μιὰ παροιμία. Καὶ ὅπως κάθε παροιμία εἶναι σοφὴ, βγαλμένη μέσα ἀπ' τὸν ἴδιο τὸ λαὸ καὶ τὶς ἐμπειρίες του, ἔτσι κι' αὐτὴ δὲν στερεῖται σημασίας. Σιγὰ — σιγὰ τὸ χωριὸ λιγοστεύει σὲ ἀνθρώπους κι' ἐνῶ τὸ λιγότεμα θάπρεπε νὰ ἐνώνει αὐτοὺς πού παραμένουν, ἀντίθετα τοὺς διχάζει καὶ ἔρχονται σὲ συγκρούσεις, ὅχι στὰ χέρια βέβαια, ἀλλὰ νὰ πῶς νὰ τὸ ποῦμε σὲ ἀντιθέσεις καὶ μικροτσακμούς. Δὲν εἶναι φαινόμενο δικό μας, ἀλλὰ πιστεύω πανελλαδικό, ριζωμένο στὸ πετσί τοῦ ἑλληνα χωρικοῦ.

Μερικοί, αὐτὲς τὶς ἀντιθέσεις τοὺς, πολλὰς φορές — καὶ εἶναι ἔτσι — δίχως αἰτία ἢ βάση, ἔτσι ἀπὸ ἀντίδραση, ἀπὸ δυστροπία, τὶς μεταφέρουν καὶ σὲ ἄλλους κύκλους καὶ συγκεκριμένα στὸ Σύνδεσμο. Αὐτοὶ λοιπὸν «οἱ δύστροποι» ὅχι πῶς ἔχουν τίποτα προσωπικὸ μὲ κανέναν, ἀλλὰ ἀπὸ χαρακτῆρα τοὺς καὶ μόνο ἀντιδρῶν σὲ κάθε τι καλὸ πού κάνει ὁ Σύνδεσμος. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια προσωπικὰ τουλάχιστον ἐγὼ στὰ τόσα χρόνια πού εἶμαι στὸ σύνδεσμο δὲν ἄκουσα μιὰ κουθέντα καλὴ σὲ σημεῖο πού νὰ ἀναρωτιέμαι «μήπως ἔχουν δίκιο οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐμεῖς δὲ ποῦμαστε στὴ Διοίκηση δὲν ἔβρουμε τί κάνουμε καὶ σκορπᾶμε τὰ λεφτὰ στὸ βρόντο»; Ὁμῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι πλάσμενοι ἔτσι νὰ τὰ βλέπουν ὅλα ἄχρηστα, ὅλα πολυτέλειες, ὅλα ἀνάποδα καὶ πάει λέγοντας.

Θὰ σταθῶ σὲ συγκεκριμένο θέμα. Στὴν τοποθέτηση τοῦ ἀναμεταδοτῆ τῆς τηλεόρασης. Μὲ χρηματοδότηση τοῦ Συνδέσμου καὶ μὲ τὴν ἀπλοχεριά τῶν συγχωριανῶν συγκεντρώθηκε ἕνα σεβαστὸ ποσὸ πού διατέθηκε γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Πράγματι, ἀπ' ὅτι πληροφορήθηκα τὸ ἔργο ἀπέφερε καρπούς καὶ οἱ συγχωριανοὶ ἀπολαμβάνουν αὐτὸ τὸ σύγχρονο μέσο τὴν τηλεόραση.

Ἀλλὰ νᾶσου στὴ μέση πάλι οἱ 4—5 δύστροποι. Οἱ ἄνθρωποι πού δὲν ἔδωσαν οὔτε δεκάρα γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ ἀλλὰ πού καὶ ποτὲ μέχρι σήμερα δὲν ἔχουμε δεῖ τὸν ὄβολό τους, στὸ Σύνδεσμο, ἔστω κι' ἂν ἀπολαμβάνουν κάθε καλὸ, πού κάνουμε στὸ χωριό, ἔστω κι' ἂν παίρνουν τὴν ἐφημερίδα.

Ἀρχίζουν λοιπὸν τὴν πιὸ κακὴ κριτικὴ, τοῦτο ἄχρηστο, κείνο ἄχρηστο, τ' ἄλλο σπατάλη καὶ πάει λέγοντας. Αὐτὰ κάνει ὁ Σύνδεσμος, χαράμίζει τὰ λεφτὰ γιὰ ψύλλου πῆδημα κ.λ.π.

Δὲν εἶπαμε κι' ἔτσι. Ἐφτὰ ἄτομα στὸ Συμβούλιο νομίζω ὅτι ἔβρουσαν τί κάνουν καὶ ἀναμφίβολα ἔχουν καλλίτερη γνώμη καὶ κρίση ἀπὸ τοὺς κυρίους αὐτοὺς πού ἀσκοῦν τὴν πιὸ ἀστοχὴ καὶ βρώμικη κριτικὴ. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ κριτικὴ τους, μένει στοὺς ἴδιους καὶ ὁ καθένας ἔβρει νὰ κρίνει καὶ νὰ ἀναγνωρίζει. Ἄν ζητήσουμε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐνίσχυση νὰ μὴν μᾶς τὴ δώσουν ἂν καὶ εἶναι βέβαιο. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν μπεῖ στὸ περιθώριό ἀπὸ μόνοι τους κι' ἐκεῖ θὰ ζοῦν συνέχεια. Ὅσο λοιπὸν κι' ἂν φωνάζουν θὰ μένουν ἀμελητέες ποσότητες θὰ μένουν στὸ περιθώριό τῆς ἀπομόνωσης καὶ τῆς περιφρόνησης. Τέτοιους ἀνθρώπους ὁ Σύνδεσμος δὲν τοὺς θέλει, δὲν τοὺς ἔχει ἀνάγκη, δὲν τοὺς ὑπολογίζει.

Η ΜΑΧΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

τοῦ Μήτσου Ἀχλαδᾶ

(τελευταῖο)

Οἱ Γερμανοὶ ἦταν συγκεντρωμένοι στὴν Πλατεία τοῦ Χωριοῦ μας καὶ σιγὰ — σιγὰ κατέβαιναν πρὸς τὴν Ποτίμη. Ἐκεῖ τοὺς ἔχανα. Ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ βλέπω ἀπὸ δεξιὰ μου τὸν Καλλία, τὸν Δῆμο τὸν Πολιτικὸ τοῦ Λόχου καὶ τὸν Τζιθάρα τὸν Καπετάνιο τοῦ Λόχου καὶ ἔρχονταν ἀπὸ τὶς Βρίζες μὲ εἶδαν στὸν ἑλαιο καὶ μοῦ φώναξε ὁ Καλλίας. «Ἐσὺ εἶσαι Μῆτσο τί γίνεται; ἀπὸ τὴν Πλατεία φύγανε τοῦ λέω καὶ κατέβηκαν πρὸς τὴ Βρύση», «πᾶμε μοῦ λέει» τότε αὐτὸς γιὰ νὰ τοὺς βγοῦμε μπροστὰ στὸν Ἀη — Νικόλα — Σταυρό. Φύγαμε μαζὶ καὶ πήγαμε στὴ Διμοῖρία. Ἀπὸ δῶ ἐκινήσαμε μὲ κατεύθυνση τὸ παλὸ ἐκκλησάκι, στὴν Ἀγία Τριάδα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ περνοῦσαμε Μαρμάρη — Ψηλὴ — Ράχη — Ἀἰ Νικόλα ἢ Σταυρό.

Τὸ πολὺ χιόνι μᾶς δυσκόλευε νὰ προχωρᾶμε καὶ μάλιστα γρήγορα, ὅλο τὸ μέρος χιόνι πολὺ ἕνα — γόνατο σχεδὸν οὔτε μονοπάτι ξεχώριζες οὔτε τίποτα. Τότε μοῦ λέει ὁ Καλλίας «Μωρὲ Μῆτσο δὲν πᾶς μπροστὰ ἐσὺ πού ἔβρεις

τὸ μέρος νὰ βγοῦμε πιὸ γρήγορα στὸ δρόμο». Τράβηξα ὅσο μπορούσα πιὸ μπροστὰ πίσω ἔρχονταν ἡ ὁμάδα μου, ἡ πρώτη τῆς πρώτης Διμοιρίας.

Ὅπως προχωροῦσα μέσα στὰ Κέδρα, σὲ κάποιο σημεῖο χῶθηκα ἑαφνικά μέσα στὸ χιόνι, ἦταν ἓνα χαντάκι καὶ εἶχε γίνει ἴσιο μὲ τὸ ἄλλο ἔδαφος, ἔτρεξαν δύο ἀπὸ τὴν ὁμάδα μου, ὁ Φιλέας (Μῆτσος Μασβουλᾶς) καὶ ὁ Ἀχιλέας, μὲ τράβηξαν καὶ μ' ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ πολὺ χιόνι καὶ οἱ τρεῖς μαζί προχωρήσαμε πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴ Διμοιρία μας. Ὅλοι πηγαίναμε εἰς φάλαγγα κατ' ἄνδρα μὲ κατεύθυνση τὸ παλὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἀγίας Τριάδας. Φτάσαμε στὸ ξέφωτο στὴν πλαγιά πιὸ πάνω ἀπὸ τὸ Ἐκκλησάκι καὶ μπαίνουμε στὸ δρόμο ποὺ ἔρχοταν ἀπὸ τὰ Λαύρα. Ὑπῆρχε ἀπόλυτη ἡσυχία καὶ τίποτα τὸ ὑποπτό δὲν φαινόταν, πιὸ κάτω καὶ πρὶν φτάσω στὸ Ἐκκλησάκι, βρίσκω μὲς τὸ χιόνι μιὰ δεσμίδα ἀπὸ αὐτόματο μαροῖπ Γερμανικό. Ὡς ποῦ νὰ περιεργασθῶ τί δεσμίδα μᾶς ἔφτασε ἡ πρώτη ὁμάδα. Φώναξα ὅποιος ἔχει μαροῖπ νὰ τὴν πάρη, εἶχαμε γίνεῖ ἓνα μὲ τὸ ὑπόλοιπο Τμήμα. Ὁ Καλλίας φώναξε ἀπὸ πίσω ποῦ ἔρχοταν, μὴν στέκεστε, προχωρᾶτε γρήγορα, προχωρώντας ἑσκόψαμε καὶ οἱ τρεῖς πάλι λίγο πιὸ μπροστὰ. Περνώντας μπροστὰ ἀπὸ τὸ Ἐκκλησάκι μὲ μιὰ ματιά ποῦ ἔριξα μέσα εἶδα φλούδια ἀπὸ μῆλα καὶ καρύδια, δὲν δώσαμε σημασία καὶ προχωροῦσαμε καὶ οἱ τρεῖς πιὸ μπροστὰ, ἤμασταν δὲν ἤμασταν 10 μέτρα πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴν ὁμάδα, ποῦ μοῦ φωνάζει ὁ Νίκος ὁ Κόλλιος «Μῆτσο ἀφτοῦ μπροστὰ εἶναι ἓνα ἔλακο ἔχετε τὸ νοῦ σας μὴ σὰς δοῦνε ἀπὸ πέρα.

—Τὸ ἔερω τοῦ λέω φωναχτά, ἀλλὰ σχεδὸν εἶχαμε μῆχ' στὸ ἔλακο. Τότε ἀκοῦμε διπλά μας ἀκριβῶς τὸ Γερμανικὸ Μυδράλιο νὰ γαζώνει τὰ πάντα. Αὐτομάτως πέρασε δεξιὰ στὸν ὄχτο μέσα στὸ χιόνι, καλυφτήκαμε στὸν ὄχτο οἱ δύο γιατί ὁ τρίτος ἔφυγε ἀμέσως καὶ ἀπομακρύνθηκε πρὸς τὴ Ρεματιά. Τὸ μυδράλιο ἀπέναντί μας ἔριχνε ἀσταμάτητα, ἦταν ἐπάνω σὲ ἓνα χωματερὸ ὑψωματάκι, δὲν φαινόταν τίποτα, καλυμμένοι μέσα στὰ κεδράκια καὶ Ντούσκα ποῦ ἦταν φορτωμένα χιόνι καὶ αὐτοὶ μὲ χιονομανδύες καὶ δὲν μπορούσαμε νὰ τοὺς διακρίνωμε, ἐμεῖς πυροβολοῦσαμε πρὸς τὴν κατεύθυνση ποῦ ἀκουγόταν τὸ μυδράλιο, χωρὶς νὰ βλέπουμε καλὰ — καλὰ. Σὲ μιὰ στιγμή μοῦ φωνάζει ὁ Φυλέας. «Μῆτσο μοῦ χάλασε τὸ ὄπλο μου». Φύγε τοῦ λέω. Ἐριξα μερικές σφαῖρες ἀκόμα καὶ μετατοπίστηκα λίγο δεξιότερα, γιατί ἄρχισαν νὰ μοῦ ρίχνουν ἀπὸ τὸ μυδράλιο. Ἐκεῖ ἔριξα ἑνὰ ἀλλὰ κόλλησε τὸ ὄπλο καὶ δὲν μπορούσα νὰ βάλῃ ἄλλω σφαῖρα, ἀλλὰ ἄκουσα καὶ ἀπὸ ἀπέναντί ἀπ' τὴ θέση τοῦ Μυδραλίου νὰ φωνάζουν σὲ ἄπταιστα ἑλληνικά, νάτον — νάτον ἐκεῖ εἶναι ρίχτε, τότε ἄρχισαν νὰ ρίχνουν πολλὰ μαζί ἐπάνω μου καταιγιστικά πυρά, δὲν ἀκούγα τίποτ' ἄλλο μόνον τὰ κροταλισμαῖτα τῶν γύρω Μυδραλίων καὶ τὰ βόλια νὰ σβύλουν διπλά μου καὶ πίσω μου μέσα στὸ χιόνι, ἐκεῖνο ποῦ

μὲ ἔσωνε ἦταν ὁ «ὄχτο» μπροστ' ἀ μου, καὶ τὸ κατηφορικὸ τοῦ τοπίου. Μετατοπίστηκα λίγο ἀκόμα δεξιότερα (πρὸς τὰ Μάρμαρα) δὲν μοῦ ἔμεινε τίποτ' ἄλλο παρὰ τὸ πῶς θὰ φύγω, ἀγκάλιασα τὸ ὄπλο μου καὶ κατρακύλησα πρὸς τὸ ρέμμα, ἔεφυγα. Προχώρησα μέσα στὸ ρέμα καὶ συνάντησα καὶ τοὺς ἄλλους δύο. Κατηφορήσαμε πρὸς τὸν Πλάτανο τὸ ρέμα — ρέμα, σὲ μιὰ στιγμή μοῦ λέει ὁ Φυλέας (Μάσβουλας) «τί θὰ πῇ ὁ Λόχος ρε Μῆτσο ποῦ φύγαμε» Δὲν λές νὰ βροῦμε κανέναν ζωντανὸ τοῦ λέω, δὲν κατάλαβες τί πάθαμε; Φτάσαμε στὸν πλάτανο, ἐκεῖ τὸ ρέμα εἶναι ἐπίπεδο, καθήσαμε, ἐγὼ καθάρισα τὸ ὄπλο μου τὸ ξεμπλοκάρισα, τὸ γέμισα πάλι. (Αὐτὸ τὸ ὄπλο ἦταν ἓνα Μάουζερ γερμανικὸ τὸ εἶχα πάρει ἀπὸ μιὰ Μάχη ποῦ εἶχαμε στὴν Πύλη στὰ Δερβενοχώρια. Ἐκεῖ ἔακάναμε ἓνα λόχο Γερμανῶν, εἶχαμε πιάσει καὶ 43 αἰχμαλώτους 16—17 — 18)10)43.

Θέλαμε νὰ κατέβωμε πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ ἦταν μιὰ κρέμαση (καταρράκτης) καὶ ἔπρεπε νὰ περάσουμε στὴν ἀπέναντι πλευρά, ὁ Φιλέας πέρασε, ἦταν ψιλὸς καὶ μὲ μιὰ δρασκειὰ πέρασε καὶ στάθηκε πίσω ἀπὸ ἓναν πλάτανο, ἐγὼ ἔσκυβα νὰ ἀκουμπήσω σὲ μιὰ πέτρα ποῦ ἦτανε στὴ μέση τοῦ νεροῦ νὰ πάω ἐκεῖ καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ πηδήσω ἀπέναντι, ὁ Ἀχιλέας καθόταν καὶ ἔβλεπε, ἀκούω τὸ Φιλέα καὶ κάτι ἔλεγε, δὲν τὸν ἀκούγα καλὰ γιατί θρόνταγε τὸ νερὸ ποῦ ἔπεφτε. Πέρασε καὶ ὁ Ἀχιλέας ἀπέναντι, ἀπάνω ποῦ ἐτοιμαζόμουν νὰ πηδήσω καὶ γώ, ἀκούω ριπὲς αὐτομάτων ἀπὸ τὴν κάτω μεριά καὶ κλωνάρια σπασμένα νὰ πέφτουν ἀπάνω μου καὶ τὸ Φιλέα νὰ πέφτη στὴ ρίζα τοῦ πλάτανου ποῦ στεκόταν, ἔκανα πρὸς τὰ πίσω τρέχοντας καὶ κάνοντας ζικ — ζακ μέσα στὸ ρέμα, ἀκούγα τὰ βλήματα νὰ σφυρίζουν ἀπὸ κοντά, ἀλλὰ ἔεφυγα πάλι. Δεξιὰ μου, (πρὸς τὴν Ψηλὴ Ράχη) κατέβαινε ἓνα ρεμματάκι ἀπὸ τὴν πλαγιά, πῆρα αὐτὸ τὸ ρεμματάκι καὶ σ' ἓνα σημεῖο πάνω ἀπὸ τὸ μονοπάτι ποῦ βγαίνει πρὸς τὰ ψωρολίθια, ἐκεῖ κάπου, βρῆκα μιὰ πέτρα μεγάλη μπροστὰ σὲ μιὰ μικρὴ κρέμαση ποῦ κατέβαζε ἀρκετὸ νερό. Μπῆκα πίσω ἀπὸ τὴ πέτρα, ἐκεῖ ἔκανε ἓνα νεροφάγωμα, ἔριξα ἀπάνω καὶ ἓνα γερμένο σπάρτο καὶ κάθησα νὰ περάσῃ ὁ κίνδυνος. Μόλις πρόλαβα καὶ καλύφτηκα. Ἀκούω βαρεῖα βήματα νὰ ἔρχονται τρέχοντας πρὸς τὸ μέρος μου. Ἐνας Γερμανὸς σταμάτησε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου σχεδόν. Μὲ εἶχε χάσει. Φοροῦσε χιονομανδύα καὶ ἦταν ἀρκετὰ σωματώδης. Ἐγὼ νόμισα ὅτι μὲ εἶχε ἐντωπίσει, μὲ εἶχε στὸ χέρι ἐμένα καὶ κοίταζε γιὰ τοὺς ἄλλους. «Πόσα βάζει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου σὲ τέτοιες στιγμές, χίτες ἀπίθανες σκέψεις. Πέρασαν ἀπὸ τὸ μυαλό μου σὲ μιὰ στιγμή. Τὸν ἔβλεπα λοξὰ λίγο μὲ τὴν ἄκρη τῶν ματιῶν μου. Οὔτε τὸ κεφάλι μου δὲν τολμοῦσα νὰ σηκώσω λίγο πιὸ πάνω γιὰ νὰ τὸν δῶ καλλιτέρα, ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ μὲ καταλάβει. Δὲν ἤμουν σίγουρος ἂν θὰ μπορούσα νὰ τὸν πυροβολήσω καὶ νὰ τὸν σκοτώσω. Καὶ ἂν

ἀποτύχαινα θὰ μ' ἐπιανε Ζωντανό. Ἀλλὰ καί γι' αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενο εἶχα προετοιμαστῇ. Γιά μιὰ στιγμή τὸν βλέπω νὰ φεύγει πάλι γρήγορα, πηγαίνοντας ἀπὸ ἀριστερὰ ἀκολουθώντας τὸν κύριο ὄγκο τους πού πήγαιναν πρὸς τὴν Κάνιανη. Ἦταν ἡ πλαγιοφυλακὴ αὐτὴ πού συναντήσαμε στὸν πλάτανο, τοῦ Κυρίου ὄγκου.

Οἱ ἄλλοι δύο ὁ Φυλέας καὶ ὁ Ἀχιλλέας κρύφτηκαν σὲ κάτι θάμνους καὶ ἐβλεπαν πῶς ἐβαλαν σὲ μένα, μὲ θεωροῦσαν σκοτωμένο, μέχρι πού ἀνταμάσαμε πάλι τὴν ἄλλη μέρα.

Στὴν Ἀγία Τριάδα ἡ ἐξέλιξη τῆς μάχης εἶναι γνωστή. Σὲ βοήθεια τῆς Διμοιρίας ἔτρεξε ὁ Λοκρός μὲ τὴ Διλοχία του πού ἐρχόταν πίσω ἀλλὰ ἦταν ἄργα πλέον.

Ὅταν ἀνταμώσαμε ὅλοι ὅσοι γλυτώσαμε ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ φωτιά λέγαμε τὸ πῶς γλύτωσε, ὁ καθ' ἓνας μας. Ἀξίζει νομίζω νὰ μποῦν μερικὲς ἀπὸ τίς ἀφηγήσεις τῶν συναγωνιστῶν μου τῶν ὁμάδα μας.

Ὁ Γκοῦρας (Δρούκαλης Θανάσης) ἀπὸ τὸ Δαδί, κατάφερε νὰ φύγῃ ἀπὸ ἓνα νεροφάγωμα (χαντάκι) νὰ πέσῃ στὸ μεγαλύτερο ρέμμα πού περνάει κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη ἐκκλησιά τῆς Ἀγίας Τριάδας βγήκε πρὸς τὰ Γεωργιανεῖκα καὶ στάθηκε.

Ὁ Τρικοῦπης (Νικολάου Ἀντώνης Δάσκαλος) Ἐφ. Ἀνθ)γος στὴν Ἀλβανία) ἦταν μαζί μὲ τὸ Δῆμο καλύφτηκαν σὲ ἓνα πολὺ ἐπικίνδυνο σημεῖο καὶ ἐπιχείρισαν νὰ φύγουν ἀπὸ ἐκεῖ γιατί μπορεῖ καὶ νὰ τοὺς ἐπιαναν. Ὁ Τρικοῦπης μᾶς ἐξιστόρησε ὡς ἐξῆς τὸ πῶς ἔφυγε καὶ γλύτωσε. Εἶπε στὸ Δῆμο «Δῆμο γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ φύγουμε ἀπ' ἐδῶ θὰ κάνης ὅτι δῆς νὰ κάνω ἐγώ». Μόλις λοιπὸν ἐβγαζε τὸ κεφάλι του λίγο πρὸ πάνω τοῦ ἐριχναν ριπές, οἱ Γερμανοὶ γιατί τοὺς εἶχαν δῆ πῶς ἦταν αὐτὸ ἔκανε πολλές φορές μέχρι πού οἱ Γερμανοὶ σταμάτησαν, τότε ἔδωσε ἓνα σάλτο καὶ ἔπεσε στὸ πίσω μέρος πού ἦταν ἓνα νεροφάγωμα καὶ μπόρεσε νὰ φύγῃ, μόνον, ἀπάνω στὸ ὑψωματάκι τοῦ ἔπεσε τὸ δίκροχο καὶ ἔμεινε ἐκεῖ. Τὸ ἴδιο πῆγε νὰ κάνει καὶ ὁ Δῆμος, ἀλλὰ ὁ ἄτυχος φοροῦσε κάτι μπότες ἰταλικές, πού ἦσαν σολιασμένες μὲ καουτσούκ, ἀκόμα τὸν θυμᾶμαι μ' αὐτὲς τίς μπότες, καθὼς πήδησε γλύστρισε ἢ μπότα (φαίνονταν τὸ γλύστριμα στὸ χιόνι) καὶ πάνω στὸ ὑψωματάκι τὸν γάζωσαν στὴν κυριολεξία οἱ Γερμανοί. Ὅταν τὸν σήκωσαν βρῆκαν ἀπὸ κάτω τὸ δίκροχο τοῦ Τρικοῦπης. Ἀκόμα πιὸ τραγικὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Παπᾶ (Κώστα Μπάκα) πού γλύτωσε βαρεῖα τραυματισμένος ὡς ἐξῆς: Ἐλεγε ὅτι δίπλα του ἦταν καὶ ὁ Ἡλίας Παπαγεωργίου ἀπὸ τὴν Ἰτέα βαρεῖα τραυματισμένος ὁ ὁποῖος εἶχε κλείσει τὰ μάτια του. Ὅταν ἓνας Γερμανὸς πῆγε ἀπὸ πάνω τους νὰ τοὺς δώσει τὴ χρηστικὴ βοήθ, τὸν πᾶτησε στὴν κοιλιά καὶ ὁ Ἡλίας ἀνοιξε τὰ μάτια καὶ τὸν ἀποτελείωσε τὸν Ἡλία. Ὁραῖος ἄνθρωπος ὁ Ἡλίας καλὸ παλῆκάρι, σεμνὸ. Ἡ μοναδικὴ γυναίκα τοῦ Λόχου τὴν εἶχαμε νοσοκόμα τῇ Γεωργία, ἀπὸ τὰ Καστέλλια καθὼς ἐ-

πίσης καὶ οἱ Σαγιάς Σπῦρος ἀπὸ τὸ Δαδί, Κουγιάτσος Νίκος (Μηρῶφ) καὶ Χαρατσῆς) ἐπίσης ἀπὸ τὸ Δαδί φαίνεται ὅτι ἦταν τελευταῖοι πού ἀκολουθοῦσαν. Τὸν Αὐγουστα (Βασίλης Σκαρμούτος) ἀπὸ τοὺς Δελφούς τὸν πῆραν ἐλαφρὰ τραυματισμένον μαζί τους τὸν πῆγαν στὴ Γερμανία καὶ ὅταν τελείωσε ὁ πόλεμος γύρισε, ἀλλὰ σκοτώθηκε ὁ ἄτυχος στὸν Ἐμφύλιο. Δύο ἀπὸ τοὺς νεκροὺς πού εἶναι στὸν ὁμαδικὸ τάφο, εἶναι ἀπὸ τὴ Διλοχία τοῦ Λοκροῦ καὶ εἶχαν σκοτωθεῖ ἀπὸ τίς προηγούμενες μάχες πού ἔδωσε ἡ Διλοχία, τοὺς βρήκαμε μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, μάλιστα τὸν ἓναν τὸν βρῆκε στὴ Βίγλα ὁ Ἡλίας Δανιήλ πού εἶχε πάη γιὰ κυνήγι. Τοὺς ἀναφέρω στὸ τέλος ἀπὸ τὰ ὀνόματα.

Οἱ νεκροὶ εἶναι:

1. Μῶκος Χαράλαμπος (Καλλίας) Μόνιμος Ἀνθ)γὸς ἀπὸ τὸ Μακρiliθάρι Στρ)κὸς Δ)τῆς τοῦ Λόχου.
2. Μαλοῦχος Γιάννης (Δῆμος) Πολιτικὸς Καθοδηγητῆς τοῦ Λόχου ἀπὸ τὸ Γαρδίκι Ὁμιλαῖον.
3. Τζιβάρας Παναγιώτης Καπετάνιος τοῦ Λόχου ἀπὸ τὴ Σουβάλα
4. Κόλλιας Νικόλαος ἀπὸ τὴν Καλοσκοπή
5. Σοῦγγρος Παναγιώτης ἀπὸ τὴν Καλοσκοπή
6. Κατρανίδης Βασίλειος Ἐφεδρὸς Ἀνθ)γὸς ἀπὸ τὴν Πεφειοῦ
7. Μητράνης Ροβέρτος (Ἰνποκράτης) ἰσραηλῆτης Γιατρός τοῦ Λόχου
8. Παναγεωργίου Ἡλίας Πολιτικὸς Καθ)τῆς ὁμάδας ἀπὸ τὴν Ἰτέα
9. Τσάμης Χρήστος ἀπὸ τὸ Κλήμα Δωρίδας
10. Μιχαλόπουλος Μιχάλης (Καλλίματος) ἀπὸ τὴν Κέρκυρα
11. Ἀναστασόπουλος Κώστας ἀπὸ τὸ Κλήμα Δωρίδας
12. Ζυμαγκόρης Ἀλεξέϊ ἀπὸ τὴν Σοβ. Ἐνωση (Αἰχμάλωτος τῶν Γερμανῶν ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτικὴ Ὁργάνωση τῆς Ἀθήνας ΕΑΜ
13. Βυθούκας Ντάνος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα
14. Παπαδόπουλος Νίκος ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο
15. Μιχαήλοβιτς Ἰβάν ἀπὸ τὴ Σοβ. Ἐνωση αἰχμάλωτος τῶν Γερμανῶν ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὴν Πολ. Ὁργάνωση τῆς Ἀθήνας
16. Κασιόκας Παναγιώτης ἀπὸ Ἄνω Παλαιοξάρι Δωρίδας
17. Παπαστάμος Ἡλίας (Μπουκουβάλας) ἀπὸ τὸ Γαρδίκι Ὁμιλαίων
18. Γιαγκῆς Χαράλαμπος (Μπάμπης) ἀπὸ τὰ πέντε ὄρια.
19. Τσαμούρης Βαγγέλης ἀπὸ τὴν Εὐβοία
20. Καραμουσαντὰς Κίμων (Κακαλίδης) ἀπὸ τὴ Λειβαδιά πολιτικὸς ὁμάδος
21. Νησιώτης Μιχάλης ἀπὸ τὴν ΚΩ (αὐτὸ ἦταν τὸ ψευδὸνυμὸ του τὸ ἐπώνυμὸ του ἦταν ἄλλο ἐγὼ θυμᾶμαι ὅτι ἡ κατάληξή του ἦταν σὲ Λάκης; κάτι τέτοιο

22. Καρθούνης Γιάννης (Διστομίτης) από τὸ Δίστομο
23. Σταματόπουλος Δημήτριος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα
24. Δαυὶδ Ἰσραϊλῆς
25. Βενιαμὴν Ἰσραϊλῆς
26. Οἰκονόμακος Ἀλέκος ἀπὸ τὸ Γύθειο
27. Κατσαντώνης Σπύρος (ἦταν ψευδώνυμο) ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ἦταν πρῶην Χωροφύλακας μου εἶχε πῆ ὅτι λεγόταν Μήλιος νομίζω
28. Κάβουρας Ἀναστάσιος ἀπὸ τὴν Ἀμφισσα
29. Μαστροκάκης Δημήτριος ἀπὸ τὴν Καβάλα
30. Καλιμάνης (Ὀλυμπός) ἀπὸ τὴ Σουβάλα
"Ὅλοι τοῦ 1ου Λόχου τῆς 1ης Διμοιρίας τοῦ 5ου Ἀνεξάρτητου Τάγματος Παρνασσίδας
31. Σταυρόπουλος Θανάσης ἀπὸ Παῦλο Βοιωτίας
32. Κασούτας (Παιδάκος) ἀπὸ Σεγδίτσα
Καὶ αὐτοὶ εἶναι στὸν Ὀμαδικὸ τάφο.

ΜΗΤΣΟΣ ΑΧΛΑΔΑΣ

Ἀγαπητὴ Κουκουβίστα.

Στὴ γιορτὴ πού ἐγίνε στὸ μνημεῖο τῆς Ἀγίας Τριάδας, ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους ὁμιλητὲς ἦταν καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας κ. Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος, ἀνάμεσα δὲ στὸ πλῆθος καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος.

Ἡ ὁμιλία του ἐνῶ ἦταν καλὴ εἶχε μιὰ ἀνακρίβεια πού πρέπει νὰ διορθωθεῖ ἔστω καὶ καθυστέρημένα γιὰ νὰ μποῦν τὰ πράγματα στὴ θέση τους.

Συγκεκριμένα ὁ πρόεδρος εἶπε, ὅτι εἶχε τὴν τιμὴ νὰ εἶναι καὶ τότε πρόεδρος καὶ σήμερα.

Αὐτὸ ἔκανε αἴσθηση στοὺς Κουκουβιστιανοὺς γιατί ὅλοι ἤξεραν ὅτι πρόεδρος τότε ἦταν ὁ Παναγιώτης Ζοῦγγρος πού ἔπεσε στὴ μάχη τῆς Ἀγίας Τριάδας. Ἀλλωστε καὶ ὅλοι οἱ ὁμιλητὲς ἀναφέρθηκαν στὸν Ζοῦγγρο σὰν πρόεδρο τοῦ χωριοῦ καὶ στὸν Κόλλια. Κάτι τέτοιο τὸ θεωρῶ παρατραβηγμένο καὶ γιὰ λόγους ἐντυπωσιακούς. Νὰ μὲ συγχωρεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας ἀλλὰ αὕτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Μὲ τιμὴ
Ε. Μ.

Μὴν ἐνοχλεῖτε τοὺς διπλανοὺς σας. Κι' αὐτοὶ ὅπως ἐσεῖς ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα.

ὍΠΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΩ

Ὁ πάγος ...ἔλυσε

τοῦ Κ. Βλάχου

Τριάντα ὀχτὼ ὀλάκερα χρόνια λησμονιᾶς γιὰ τὰ 32 παλληκάρια τῆς Ἀγίας Τριάδας. Καὶ ἔαφνεκα ὁ τοῖχος τῆς ἀπομόνωσης σωριάστηκε κι ἐγίνε στάχτη χάθηκε, κι' ἄφησε ἀπὸ μέσα ν' ἀναβλύσουν τὰ νάματα τῆς θυσίας, ἔτσι ὅπως τοὺς ἔπρεπε καὶ τὴν ἱστορία νὰ ξεπλύνει τὴ ντροπὴ τῆς. Δὲν ἦταν χώρος ντροπῆς κατὰ τίς βουλὲς τῆς ἀντίδρασης, ἦταν τόπος γιομάτος μεγαλυσύνῃ, ἦταν ἓνας τάφος ἀπὸ λεβέντες πού πόθησαν τὴ λευτεριά, τὴ λευτεριά πού δὲν ἔχει ἐθνικότητα καὶ κομματικὲς ἰδεολογίες ἀλλὰ εἶναι ἴδια, σ' ὅλες τίς ἄκρες τῆς Οἰκουμένης.

Τὸ μεγάλο σάλπισμα στὶς 30 τοῦ Μάη διέλυσε ὅλες τίς σκιὲς καὶ ἀνέβασε τὰ 32 παλληκάρια στὴν Ἐθνικὴ Συνείδηση, στὶς λαμπρὲς σελίδες τῆς Ἀντίστασης. Κι ἦταν μιὰ τελετὴ λιτὴ, ἓνα προσκύνημα, πού δὲν ἄφησε ἀσυγκίνητο οὔτε ἓναν. Μὰ δὲν θὰ σταθῶ στὴ σεμνὴ τελετὴ θὰ προχωρήσω πλεῖοτερο σ' ἓνα συμπέρασμα πού μπορεῖ νὰ εἶναι προσωπικό, ἀλλὰ θαρῶ τόσο πραγματικό πού δὲν δέχεται ἀντιρρήσεις.

Καὶ τοῦτο τὸ συμπέρασμα εἶναι πού ἔχει τὴ πρώτη θέση στὴν ὅλη ἐκδήλωση καὶ δείχνει πὼς οἱ ρίζες αὐτῆς τῆς φυλῆς μας ἔχουν ἀπλωθεῖ κι' ἔχουν πετάξει κλωνάρια ὑπόσχησης. Τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν ἦταν πλῆθος ἀνθρώπων πού κινοῦνται σὲ κάθε ἰδεολογικὸ — κομματικὸ χώρο. Μιὰ διαπίστωση ἀναγνώρισης τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν θυσιῶν ἐνάντια στὸν καταχτητὴ, ἓνα συμπέρασμα συμφιλώσης καὶ ἀγάπης. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο εἶναι πού ὁ λαὸς μας δὲν συγκρίνεται μὲ κανέναν ἄλλον. Ὁ πάγος ἔλυσε ἔστω καὶ ἀργά. Ἐλυσε, ὅμως στὰ σίγουρα καὶ ὁ ριστικά. Ὁ τόπος θυσίας εἶναι ἱερὸς γιὰ ὅλους, εἶναι προσκύνημα λαϊκὸ καὶ παράδειγμα λευτεριάς. Καὶ ὅλα τοῦτα μὲ κάποια ἐπιφύλαξη γιὰ κείνη τὴ μέρα 30 Μάη. Μιὰ βδομάδα ἀργότερα ἐπιφυλάξεις δὲν ὑπῆρχαν. Χιλιάδες ἄτομα πού μαζώχτηκαν στὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Τριάδας διάβηκαν μέχρι τὸν τάφο τῶν παλληκαριῶν μὲ μιὰ θρησκευτικὴ κατάνυξη καὶ εὐλάβεια, γιὰ νὰ προσκυνήσουν, νὰ κλάψουν, νὰ θυμηθοῦν, νὰ τιμήσουν ὅτι μέχρι τώρα θεωρεῖταν ἀπαγορευμένο. Κι' ἔλο αὐτὸ τὸ πλῆθος στὴν ψυχὴ του μιὰ ἰδέα εἶχε ριζωμένη ἀνεξίτηλα, τὴν πατρίδα καὶ τοὺς ἀγῶνες τῆς Λευτεριάς. Τίποτα πλεῖοτερο ἢ λιγώτερο.

δωρηται συνδρομηται

—Χρήστος Κ. Τούμπας δρχ.	500
—Άφοι Παναγιώτου Χαμηλού δρχ.	1000
—Παναγιώτης Δ. Κυρίτης δρχ.	300
—Παναγιώτης Γ. Χριστοδούλου στη μνήμη γονέων του και Βασιλικής Κατσα- νιώτη δρχ.	1000
—Γιώργος Ήλ. Τομαράς δρχ.	300
—Άλέκος Σίμος στη μνήμη άνηψιάς του Γεωργίας Θεακού δρχ.	1000
—Κώστας Δ. Κυριαζής δρχ.	2000
—Νίκος Άχλαδάς δρχ.	1000
—Κώστας Ε. Τούμπας δρχ.	500
—Μαρία Δ. Άντωνίου στη μνήμη μη- τέρας της Βασιλικής Κατσανιώτη δρχ.	1000
—Νίκος Φ. Βλάχος στη μνήμη μητέ- ρας του Δήμητρας δρχ.	1000
—Δημήτρης και Μαρία Τσιαμπά στη μνήμη Γεωργίας Θεακού δρχ.	2.000
—Κώστας Κεραμίδας στη μνήμη Βασι- λικής Κατσανιώτη δρχ.	1000
—Γιώργος Η. Λίτσος για μνημείο πε- σόντων δρχ.	1000
—Γιάννης Χαριτοδιπλωμένος δρχ.	500
—Ταξιάρχης Κάλλης δρχ.	500
—Κώστας Νίκου στη μνήμη αδελφού του Δημήτρη δρχ.	1000
—Βασίλης Ν. Κολλύρης δρχ.	500
—Χρυσούλα Τσούτσουρα στη μνήμη μητέρας της Βασιλικής Κατσανιώτη δρχ.	2.000
—Νίκος Ζήκας στη μνήμη της γυναί- κας του Άθανασίας δρχ.	1000
—Άντωνης Μπασταρδής δρχ.	2.000

Ο Γιώργος Μάνδαλος, από τα Καστέλλια,
κάνει δοσολογία με το ταξί τον από Άθήνα
μέχρι το χωριό μας.

Όσοι επιθυμούν να τον βρουν άς τηλεφω-
νήσουν:

Καστέλλια 91.314

Άθήναι 51.22.987 — 52.20.270

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Τόν έτήσιο άπολογισμό της μās έστειλε ή
Κοινότητα. Τό Δελτίο τό δημοσιεύει εύχαρίστως
για να πληροφορηθούν οι χωριανοί τά «πεπρα-
γμένα» της χρονιάς 1981.

Κατά τό Οίκον. έτος 1981 ή Κοινότητα πραγματοποίησε τά έξής έσοδα:

- 1) Μισθώματα άστικων άκινήτων (ένοικια Καταστημά-
των) δρχ. 16.920
 - 2) Μισθώματα Λειβαδιών 240.400
 - 3) Άπό δικαιώματα βοσκής 24.980
 - 4) Άπό τέλη ύδρεύσεως 58.950
 - 5) Άπό τέλη άρδεύσεως 13.836
 - 6) Άπό τέλη Φωτισμού — Καθαριότητας 36.122
 - 7) Έσοδα από την άξία πωλήσεως άγροτ. προϊόντων
δρχ. 1.707
 - 8) Έσοδα του άρθρου 39 από 24—9—58 Β. Δ)τος
δρχ. 4.404
 - 9) Έσοδα επί ποσοστών 3ο)ο από τους δημόσιους φό-
ρους δρχ. 1.820
 - 10) Έσοδα του άρθρου 37 του Ν.Δ)τος 4260)1962
148.373
 - 11) Έσοδα του άρθρου 37 του Ν.Δ)τος 317)69 δρχ.
5.642
 - 12) Για μικρά κοινοφελή έργα, έπιχορήγηση Νομ. Τα-
μείου δρχ. 640.000
 - 13) Κρατική έπιχορήγηση από κρατικά λαχεία 100.000
 - 14) Άλλες έπιχορηγήσεις από τή Δ)νση Γεωργίας
δρχ. 40.000
 - 15) Προϊόν δωρεάς 15.000
 - 16) Προσαυξήσεις 612
 - 17) Έσοδα παρελθόντων έτών Φωτισμού 4.272
 - 18) Έσοδα ένωματωμένα υπόλοιπα ύδρεύσεως 2.400
 - 19) Έσοδα ένωματωμένα υπόλοιπα άρδεύσεως 795
 - 20) Έσοδα ένωματωμένα υπόλοιπα φωτισμού 672
 - 21) Έσοδα ένωματωμένα υπόλοιπα δικαιώματος βοσκής
δρχ. 480
 - 22) Έσοδα ένωματωμένα υπόλοιπα από λοιπές περιπτώ-
σεις δρχ. 60
 - 23) Χρηματικό υπόλοιπο του έτους 1980, που μπήκε στη
χρήση του έτους 1981 δρχ. 047.870
- Έτσι: σύνολο έσόδων για τό έτος 1981 δρχ. 2.404.915
- Παραμένουν ύσπραχθησόμενα υπόλοιπα για τό έτος
1982, δραχμές 19.031.
- Β' Ός προς τά ΕΞΟΔΑ:
- Τά άνωτέρω πραγματοποιηθέντα έσοδα διατέθηκαν ως
έξής:
- 1) Για έξοδα παραστάσεως Προέδρου Κοινότητας δρχ.
160.000

- 2) Για υποχρεωτικές εισφορές εισπρακτόρων, ΙΚΑ, ΤΑ ΔΚΥ, κ.λ.π. 117.637
- 3) Για μισθοδοσία κοιν. Ύπαλλήλων Γραμματέα — Κλητήρα δρχ. 168.560
- 4) Για έξοδα λειτουργίας Γραφείου, γραφική ύλη κ.λ.π. δρχ. 8.000
- 5) Για Καθαριότητα κοιν. Αποχωρητηρίων κ.λ.π. στο Ίωάν. Κουφό 24.000
- 6) Για την κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος στη ΔΕΗ, και την προμήθεια τών λαμπτήρων: δρχ. 28.000
- 7) Για την αντικατάσταση λαμπτήρων από τόν Άθαν. Κυριάκη 7.000
- 8) Για τη συντήρηση του δικτύου ύδρευσης 8.506
- 9) Για την κατασκευή ποτίστρας στον Άγ. Τρύφωνα από Ίωάν. Μανανά 40.000
- 10) Για τὸ Ἀντλιοστάσιο ὑδρεύσεως στὸ μηχανολόγο κ. Λεμονιά 320.000
τὸ ἔργο συνεχίζεται...
- 11) Για τὴ συντήρηση κοιν. ὁδῶν, καθαρισμὸ αὐλάκων κ.λ.π. ἀπὸ τὸ Μαργαρίτη Παππά 49.805
- 12) Για τὴ συντήρηση ἐπίσης τοῦ ὁδικοῦ δικτύου στὸν ἐργολάβο Ἀθανάσιο Μπίκα, ἀπὸ Σχολεῖο πρὸς Καλτσά, κατασκευὴ τοίχων ἀντιστηρίξεως 100.000
- 13) Για τὴν διάνοιξη καὶ τσιμεντόστρωση ὁδοῦ ἀπὸ ἀμαξιτὴ ὁδὸ Λαμίας μέχρι οἰκίας Παπαδάκη στὸν Ἀθ. Μπίκα 149.000
- 14) Για τὴ διαμόρφωση τῆς κοιν. Πλατείας (τοίχοι ἀντιστηρίξεως) 100.000
- 15) Για τὴ τσιμεντόστρωση ὁδοῦ ἀπὸ Ἀλεξόγιαννου πρὸς Δημητρίου Πάνου 1ος Λογαριασμὸς 67.480
- 16) Για τὴ βελτίωση δρόμου ἀπὸ Πλατεία πρὸς Ἀγιαννάκη (τσιμεντόστρωση) 200.000
- 17) Για τὴ τσιμεντόστρωση ὁδοῦ ἀπὸ Παναγ. Κολλύρη πρὸς Κ. Κατσανιώτη 2ος Λογαριασμὸς 82.500
- 18) Για τὴν κοινοτικὴ ὁδοποιΐα, τσιμεντόστρωση (Τσιρωνεῖκα καὶ ἀπὸ Σχολεῖο πρὸς οἰκία Ἀγγελῆ Σίμου δρχ. 200.000
- 19) Για τὴ διαμόρφωση τῆς κοιν. Πλατείας (τοίχος ἀντιστηρίξεως) πίστωση Νομ. Φωκίδος 120.000
- 20) Για εἰσφορὰ ὑπὲρ Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, καὶ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ 4.430

Ἔτσι: σύνολο ἐξόδων δραχμές 1.945.642

Κατὰ συνέπεια παρέμεινε ἀδιάθετο ὑπόλοιπο πού μῆκε στὴ χρῆση τοῦ ἔτους 1982, ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1981, δραχμές 459.273.

Τὸ ποσὸ αὐτὸ μαζὺ καὶ μὲ ἄλλα ἔσοδα τῆς Κοινότητος τοῦ ἔτους 1982, καθὼς καὶ μὲ διάφορες δωρεές, ἐπιχορηγήσεις πού μᾶς χορηγεῖ τὸ Κράτος ἀπὸ τίς Δημόσιες ἐπενδύσεις, θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὴν κατασκευὴ διαφόρων ἔργων στὴν Κοινότητα, καὶ κυρίως δρόμων, ὅπου ὑ-

πάρχουν οἱ δυνατότητες, λόγω τοῦ ἐπικλινοῦς ἐδάφους, γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὅλοι οἱ συνοικισμοί.

Γιὰ τὸ ἔτος 1981, δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔμειναν ἀνεκτέλεστα ἔργα, ἀπ' αὐτὰ πού ὑπῆρχαν στὸ τεχνικὸ πρόγραμμα, δεδομένου ὅτι, γιὰ ἔργα μονάχα, δαπανήθηκε ποσὸ πού ἔφτασε τὸ 1.428.782 δραχμές.

Ἐκεῖνο ὅμως πού πρέπει νὰ τονιστεῖ ἰδιαίτερως σὲ ὅλους τοὺς κατοίκους, εἶναι ὅτι : γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ὅλες αὐτές οἱ προσπάθειες πού καταβάλλει ἡ Κοινότητα, θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἀπόλυτη συνεργασία μεταξὺ Κοινότητος καὶ πολιτῶν, γιατί ἔτσι μονάχα θὰ μπορέσει νὰ πᾶει μπροστὰ τὸ χωριὸ μας, γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση πῆρε αὐξοντα ἀριθμ. 12)1982.

Ἀφοῦ συντάχθηκε τὸ πρακτικὸ αὐτὸ ὑπογράφεται:

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματέας Τὰ μέλη

Ιστορικόν

Ἀγῶνες καὶ θύσιες 1941—1944

ΤΟ ΣΟΥΛΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Τοῦ Τάκη Λάπη

(συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὁ Καλλίας, ἂν κι' ἄρρωστος καὶ μὲ πυρετό, ἀψηφώντας τὴν ἀνεμούρα πού τοὺς δέρνει προχωρεῖ μὲ τὸ λόχο του ἀπὸ σαράντα ἄντρες. Στὸ δρόμο παίρνει πληροφορία πὼς οἱ Γερμανοὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν ἀπ' τὴν Κουκουβίστα γιὰ τὰ Καστέλλια, ἀκολουθώντας τὸ δρόμο ἀπὸ τίς θέσεις Ἀϊ Νικόλας, Παλιοσταυρὸς καὶ Λιθόπυργος. Οἱ ἀντάρτες τρέχουν νὰ τοὺς προκάμουν. Δὲ θέλουν νὰ τοῦ ξεφύγουν ἀντουφέκιστοι κι' ἀτιμώρητοι γιὰ τὰ ὅσα κάνανε στὴν Κουκουβίστα. Θέλουν νὰ τοὺς χτυπήσουν στὶς θέσεις Μακριὰ καὶ Ψηλὴ Ράχη. Σὰν φτάνουν ὅμως στὶς θέσεις Βρύζες — Βίγλα, ἀγγαντεύουν τοὺς Ναζὶ νὰ φεύγουν ἀπ' τὴν τοποθεσίαν Λαύρα κατεβαίνοντας στὸ δημόσιο δρόμο. Ὁ Καλλίας, τότε προχωρεῖ μὲ τὸ λόχο του πρὸς τὸ πῆλωμα Μάρμαρα στὴν περιοχὴ τῆς Ἀγιάς Τριάδας, σί-

γουρος πώς οι Γερμανοί Ξέφυγαν πιά. Προχωρούν Ξένοιαστοι.

Τὸ χιόνι παρθένο, ἀπάτητο, δὲ δίνει τὸ παραμικρὸ σημάδι νὰ ἔχουν διαβῇ ἄνθρωποι. Οὔτε Ζουλαπιοῦ ἀχνάρι δὲ φαίνεται. "Ὅλα γύρω πους ἤσυχαι καὶ τὸ χιόνι ἀργοπέφτει. Μονάχα τὰ ἔλατα βαρυφορτωμένα ἀπὸ τὸ χιόνι, τριζοβολᾷνε.

Εἶναι ἡ ὥρα 9 1)2 - 10, παραμονὴ Θεοφάνεια 1944. Περπατᾷνε στὸ μονοπάτι, σὲ μιὰ κάτασπρη ἀπὸ τὸ χιόνι ἀπλωσιά. Περνᾷνε μπροστὰ ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσι τῆς Ἁγίας Τριάδας πού τὸ ἐκκλησάκι πῆς εἶναι παρέκει. "Αἶφνα μπαταριὲς ἀπὸ αὐτόματα ξεσκίζουν τὴν ἤσυχία. Ἄπ' τὸ Κεραμιδαριὸ τοῦ Λιούγκα, ἀπ' τὰ Μάρμαρα κι ἀπέναντι, βόλια θανάτου πέφτουν καταπάνω στοὺς Ἕλληνες. Τοὺς χτυπᾷνε σταυρωτά. Εἶναι τόσο ξαφνικά κι' ἀπανωτά, πού δὲν προφτάσαν οἱ ἀντάρτες νὰ ρίξουν. Πολλοὶ σωριάζονται. Μερικοὶ κάνουν κατὰ τὴ ρεματιά, νὰ πιάσουν θέσεις γιὰ μάχη. Τὰ αὐτόματα τοὺς ξαπλώνουν νεκρούς. Κουφάρια βρίσκονται τριάντα δυὸ Ἕλληνες μέσα σὲ λίγα λεπτά.

Λαθωμένος βαριά στὰ δύο τοὺ πόδια ὁ Καλλίας. "Ὅπως βρίσκεται πεσμένος στὸ χιόνι, κάνει νὰ πολεμήσει. Καινούργιο βόλι τὸν βρίσκει στὸ δεεῖ τοῦ μάτι καὶ βγαίνει πίσω ἀπ' τὸ κεφάλι. Αὐτὸ τοῦ φέρνει τὸ θάνατο. Τρεῖς μονάχα καταφέρνουν νὰ γλυτώσουν ἀπ' τὸ λόχο, ὁ ἕνας βαριά λαθωμένος. Τριάντα δύο χάνονται.

Κανένα σημάδι ζωῆς δὲ δίνεται ἀπὸ τὸ λόχο τῶν ἀνταρτῶν. Ἄπ' τὰ Μάρμαρα καὶ τὸ Κεραμιδαριὸ τοῦ Λιούγκα ἄνθρωποι ντυμένοι μὲ φόρμες ἄσπρες ζυγώνουν τὰ θύματα. Στὸ χιόνι δύσκολα κανεὶς νὰ τοὺς ξεχωρίσει ἂν δὲν τοὺς πρόδιδαν τὰ αὐτόματα πού κρατᾷνε. Σιμώνουν προσεχτικὰ καὶ στέκουν στὰ κουφάρια. Ἀφοῦ σιγουρευτοῦν πὼς κανένας ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες δὲ ζῇ, τοὺς ξεγυμνώνουν ἀπ' τὰ ὅλα καὶ τ' ἄλλα πράγματά τους. Ὁ ἀξιωματικὸς τοὺς παίρνει ἀπὸ τὸ νεκρὸ τοῦ Καλλία τὸ ὁμορφοστολισμένο ραβδί πού χρησιμοποιοῦσε στίς κακοτοπιές.

Πὼς βρέθηκαν κεῖ οἱ ἀσπροντυμένοι φονιάδες; Ἀποβραδὶς γερμανικὸ ἀπόσπασμα, ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Κουκουβίστας πού θὰ ξεκινοῦσε τὴν αὐγή, ἔστησε καρτέρι. Γιὰ νὰ εἶναι ὀφάντοι στὸ χιόνι, φοροῦσαν ἄσπρες φόρμες. Πιάσανε τὸ γύρω μέρος ἀπὸ τὸ σταυροδρόμι τῆς Ἁγίας Τριάδας. Τὰ Μάρμαρα καὶ τὸ Κεραμιδαριὸ τοῦ Λιούγκα. Τὴ νύχτα ξανάρχισε νὰ χιονίζει. Τὸ

καινούργιο σκέπασε τὰ πατήματά τους καὶ ἔτσι δὲ μέινανε ἀχνάρια τους. Γι' αὐτὸ ξεγελάστηκαν οἱ ἀντάρτες καὶ πέσανε στὴ δολερὴ χωσιὰ πού πους εἶχαν στημένη.

Στὸ σεμνὸ ἥρωα Καλλία, ταιριάζει νὰ τοῦ ἀφιερῶσουμε μερικές ἀράδες.

Τὸ ἀληθινὸ τοῦ ὄνομα ἦταν Χαράλαμπος Μῶκος. Σὰν βγῆκε στὸ ἀντάρτικο, πῆρε τ' ὄνομα Καλλίας ἀπὸ τὸ δῆμο Καλλιέων, τῆς πατρίδας του. Γεννήθηκε στίς 10 τοῦ Γενάρη στὰ 1920, στὸ Μαυρολιθάρι τῆς Γκιώνας. Ἦταν τὸ στερνοπαῖδι τοῦ Χρήστου καὶ τῆς Θυμιῶς Μώκου.

Ἀπὸ μικρὸς ἔδειξε πὼς θὰ γινόταν δυναμικὸς ἄνθρωπος. Παιδόπουλο τοῦ ἄρρεσε τὸ κυνήγι καὶ σπάνια νὰ χάσει ντουφεκιά. Οἱ χωριανοὶ του εἶχαν νὰ τὸ κάνουν μὲ τὸ σημάδι καὶ τὴ δύναμή του. Τὸν παρομοίαζαν μὲ τὸν προπάπο του, τὸν καπεταν Παναγιώτη Μῶκο, τὸν ἀγωνιστὴ τοῦ Εἰκοσιένα. Σύντροφος πιστὸς καὶ δεεῖ χέρι τοῦ Παπα Ἀντρέα Μώρη.

Καὶ στὰ γράμματα ὁ Χαράλαμπος δὲν ἦταν ἀδέξιος καὶ πύθος τοῦ ἦταν νὰ γίνεῖ ἀξιωματικὸς. Οἱ δικοὶ του δὲν τοῦ τὸ ἀρνήθηκαν. Κι' ἔτσι σὲ λίγο βρέθηκε στὴ Σχολὴ Εὐελπίδων.

Στὸν Πόλεμο τοῦ 1940, ἀνθυπολοχαγὸς πολέμησε στὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου. Δὲ σώνουν οἱ χωριανοὶ του νὰ ἱστορᾷνε γιὰ τὴν παλληκαριά τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Μώκου στὸν πόλεμο τοῦ 40. Στίς ἐπιθέσεις, ἔβαζε τὸ πιστόλι του στὴ θήκη, ἄρπαζε ἓνα ντουφέκι καὶ πολεμοῦσε σὰν ἀπλὸς στρατιώτης. Κι ὅταν κάποτε ὁ χειριστὴς τοῦ πολυβόλου σκοτώθηκε, πῆρε τὴ θέση τοῦ αὐτοῦ. Δίκαια τοῦ δώσανε τὸ παράσημο τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ Α' Τάξεως.

Σὰν τέλειωσε ὁ πόλεμος, παρουσιάστηκε στὴν ὑπηρεσία του. Τὸν διατάξανε νὰ πάρει κάποια θέση σὲ «ἐπισιτιστικὸ» γραφεῖο. Τὴν ἀπογοήτευση γιὰ ἓνα πολεμιστὴ σὰν κι' αὐτόν! Ἡ μοναδικὴ φορὰ πού παράκουσε. Πικραμένος ἀποτραβιέται στὸ Μαυρολιθάρι. Κάτι τοῦ ἔλεγε μέσα του, πὼς ὁ πόλεμος θὰ ξανάρχιζε... Καὶ τὸν Αὐγустο τοῦ 1942, μαθαίνει γιὰ τίς ὁργανώσεις μὲ σκοπὸ τὴν Ἑθνικὴ Ἀντίσταση. Δὲ βιάζεται ὅμως. Θέλει κάτι σοβαρὰ. Κι ὅταν τὸ νομίζει, τότε παίρνει μέρος ἐνεργά.

Τὸ 1943 τὸν Ἀπρίλη, εἰτοίμαζαν νὰ κάνουν τὸ σαμποτάζ στὸ σταθμὸ Δαδιοῦ (Ἀμφίκλειας). Στὸν Καλλία ἀναθέτουν ἓνα μεγάλο τμήμα μὲ κρίσιμη ἀποστολή. Βγάζει τὴν πολιτικὴ φορεσιά

καὶ ξαναβάζει τὴν τιμημένη στολή τοῦ "Ἑλληνα ἀξιωματικοῦ. Κι ὑπόσχεται στοὺς δικούς του πὼς θὰ τὴ βγάλει, τότε μοναχὰ πού θὰ φύγουν ἀπὸ τὴ χώρα οἱ Γερμανοί. Κράτησε τὴν ὑπόσχεσή του μὰ δὲν πρόκανε νὰ δεῖ τὴ λευτεριά...

Κεφαλὴ σὲ λόχο ἀνταρτῶν ἀπὸ ἑκατὸν πενήντα, στίς 13 Ἀπρίλη 1943 τὸ βράδυ, φέρνει σὲ τέλος στὴν Παλαβίτσα τὴν ἀποστολή του μὲ ἀπίστευτη ἐπιτυχία! Σωριάζει σὲ συντρίμια τε ράστια ἀμαξοστοιχία, μὲ τριάντα βαγόνια καὶ δυὸ μηχανές. Ἀκόμα ξηλώνει περσότερη ἀπὸ πεντακόσια μέτρα σιδηροδρομικὴ γραμμή. Τὸ πιὸ σπουδαῖο μέρος σὲ κείνο τὸ μεγάλο σαμποτάζ. Καὶ τὴν ἄλλη βραδυὰ δέχεται πάλι τίς ἀμαξοστοιχίες καὶ τίς μηχανές πού τοὺς στέλνονταν ἀπὸ τὸ σταθμὸ τοῦ Δαδιοῦ καὶ συντρίβονται μπροστὰ στὴν Παλαβίτσα. Ἀπ' τὴν ἐπιχείρηση αὕτῃ ἐπιβλήθηκε πιά σ' ὅλη τὴν περιοχὴ. Ὁ λόχος του γίνεται παντοῦ γνωστὸς μὲ τὸ «ὁ λόχος τοῦ Καλλία». "Ἔτσι ἀναφέρεται ἀκόμα καὶ στὰ ἔγγραφα.

Κεῖ πού ἦταν ἀξεπέραστος, ἦταν τὸν Ἰούνη τοῦ 1943 στὴ μάχη τῆς Παύλιανης, στίς ἐπιχειρήσεις πού κάνανε οἱ Ἴταλοι. Δὲ δίστασε αὐτὸς μὲ ἑκατὸ ἄντρες νὰ χτυπηθῇ μὲ ὀχτακόσιους Ἴταλοὺς πού εἶχαν κοντὰ καὶ κανόνια κ' ὅλμους. Ὁ ἴδιος ἔριχνε μὲ τὸ πολυβόλο, ἀφάνισε τοὺς φρατέλους. Γέμισε ἡ ρεματιά ἀπὸ τὰ κουφάρια τους. "Ἐκανε τοὺς φασίστες νὰ θυμηθοῦν «ἀ ἀλβανικὰ βουνά».

Τὸ ἴδιο καὶ στίς 31 Αὐγούστου 1943 στὸ χιλιόμετρο 51, πᾶνω στὴ Γκιώνα. Κατάφερε νὰ δώξει καὶ ν' ἀφανίσει τοὺς Γερμανοὺς πού φυλάγανε τὸ χάνι τοῦ Νικολούλα. Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ πέντε Ναζί, μὲ τὸ πιστόλι του ὁ ἴδιος ἔσκαθ' ῖσε. Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ τὸ πλήρωνε μὲ τὴ ζωὴ του.

Καὶ πόσα ἄλλα ἀκόμα!...

Ὑπάκουος, σὰν ἔλαβε τὰ Καλήμερα τοῦ 1944 τὴ διαταγὴ νὰ τρέξει σὲ βοήθεια τῆς Κουκουβίστας, ἂν κ' ἄρρωστος, πειθάρχησε. Ἀσυλὸ γίσιμα μέσα στὴ βαρυχειμωνιά ἔφυγε νὰ προκάνει τὸν ἐχθρό. "Ὅμως, στὸν ἀντρειωμένο αὐτό, κάπ' ἔλεγε μέσα του, πὼς τούτῃ τὴ φορὰ δὲ θὰ ἦταν σὰν τίς ἄλλες. Νὰ ἦταν τάχα κακὸ προαῖσθημα γιὰ τὸ χάρο πού θὰ τὸν καρτεροῦσε... Στὴ Στρωμένη καὶ τὴν Γκούρα φρόντισε ἀποβραδὶς ἕναν πρὸς ἕνα ν' ἀποχαιρετήσῃ τοὺς δικούς του. Πρῶτῃ φορὰ ἔκανε ἕνα τέτοιο!

Ἐεκινώντας στίς 5 τοῦ Γενάρη 1944, ἦταν σκυθρωπὸς κι ἀμίλητος. Καμιά φορὰ ἄλλοτε οἱ

συντρόφοι του δὲν εἶχαν δεῖ τὸν ἀξιωματικὸ τους ἔτσι ἀνόρεχτο καὶ τόσο βαρύθυμο. Λέξη ὅμως δὲν ἔσπōμισε. "Ἐκρυβε τὴν προαῖσθησή του στὰ κατάβασθ' αἰσθητῆς ψυχῆς του. Καὶ τὸ κακὸ δὲν ἄργησε νάρθῃ στὸ σταυροδρόμι τῆς Ἀγίας Τριάδας. Ὁ Διγενὴς πού ταίριαζε νὰ παλαίψῃ μὲ τὸ χάρο σὲ μαρμαρένιο ἀλώνι, ἔπασσε δολερὰ.... Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Χαράλαμπος Μῶκος ἀπὸ τὸ Μαυρολιθάρι, ὁ θρυλικὸς Καλλίας, σωριάστηκε ἄγουρα, πέντε μέρες πρὶν κλείσῃ τὰ εἰκοστρία του χρόνια. Τὸ λαμπρὸ κείνο ἀστέρι, πού τόσο σύντομα ἔσβησε, ἀφοῦ μεσοῦρανα ἀστραπόφεγγε ὅλο τὸν καιρό!

Μὲ μιὰς μαθεύτηκε ὁ σκοτωμὸς του. Λέει οἱ χιονισμένες ἐλατοκορφές πῆρ' ἀπὸ τοῦ χαμοῦ τὸ μήνυμα, τὸ ἔσπαστεῖλανε στίς βουνοπλαγιές καὶ τὸ ἀντιβούισμα τὸ σκόρπισε στὰ γειτονοχώρια.. Ὀλιβερά οἱ καμπάνες τῶν χωριῶν ἄργα — ἄργα σημαίνανε ὀλημερίς, βεβαιώνοντας τὸ κακὸ ἄγγελμα. "Ἄλλο δὲν ἄκουγες. «Ὁ Καλλίας σκοτώθηκε»! Κανεῖς δὲν ἔβαλε στὸ νοῦ του γιὰ τὴ γιορτὴ πού θὰ ξημέρωνε.

Συφάμελοι τρέξαν ἀπ' τὰ γειτονοχώρια νὰ φτάσουν στὸν τόπο τοῦ χαμοῦ, ν' ἀσπαστοῦν τὸ δοξασμένο λείψανο. "Ὅσα ἀντάρτικα σώματα τύχανε κατὰ κεῖ, πῆρ' ἀπὸ τὴ χιονοστρωμένη στράτα κατὰ κεῖ. Κανεῖς, ἀκόμα γέροι καὶ παιδόπουλα, δὲ λογάρισαν τὴν κακοκαιρία καὶ τὴ χιονοῦρα. Καὶ τὸ Μαυρολιθάρι, τὸ χωριὸ τοῦ ἤρωα, ἄδειασε ἀπὸ ἀνθρώπους πού φύγανε ὅλοι γιὰ τὸ μαρτυρικὸ σταυροδρόμι. "Ἐβλεπε κανεῖς κείνο τὸ χιονισμένο ἀπομεσήμερο κατὰμαυρες λιτανεῖες, ἀπὸ διάφορες μεριές, νὰ κόβουν πόρους μέσα στὰ χιόνια καὶ ν' ἀνηφορίζουν γιὰ τὴν Ἀγία Τριάδα. Κι ἀπὸ παντοῦ ἀκούγονταν θρηνηλογήματα καὶ μοιρολόγια ν' ἀντικουφᾶνε μέσα στοὺς βαρυφορτωμένους χιόνια λόγγους.

Σὰν φτάνανε μ' εὐλάβεια στέκονταν πᾶνω ἀπ' τὰ τριανταδυὸ κορμιὰ τῶν παλληκαριῶν πού κοίτενταν ἄψυχα, ἀραδιασμένα στὸ χιόνι. Κι ἀνάμεσά τους ὁ Καλλίας. Τὸ αἵματοποτισμένο σταυροδρόμι τῆς Ἀγίας Τριάδας πλημμύρισε ἀπὸ κόσμος. "Ἐνας παπᾶς διάβασε τοὺς νεκροὺς ὅλους μαζί. Τοὺς τριανταδυὸ τοὺς θάψανε σὲ κοινὸ τάφο. Οἱ Μαυρολιθαρίτες τὸν Καλλία δὲν ἄφησαν μαζί μὲ τοὺς συντρόφους τους. Θέλανε νὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ γιὰ πάντα τὸ χῶμα κείνο πού πρωτοπάτησε, τοῦ χωριοῦ τους. Μ' ὅλο πού ἦταν τρεῖς ὥρες δρόμο, στενὴ στράτα σκεπασμένη ἀπὸ μισὸ μέτρο χιόνι, οἱ χωριανοὶ του θὰ τὸν πῆγαιναν. Φτιάξαν νεκροκρέββατο μὲ κλω-

νάρια από πουρνάρια κι έλατα και τόν σκέπασαν με τή γαλανόλευκη. Γεροδεμένοι Μαυρολιθαρίτες σήκωσαν τὸ νεκροφορεῖο στοὺς ὤμους τους και ξεκίνησαν γιὰ τὸ χωριό, γιὰ τὸ κοιμητήρι τους. Καί ξωπίσω οἱ χωριανοί του θρηνηλογώντας. Κάποιοι ἄρχισαν τὸ νεκρικό τραγούδι:

«Ἐπέσατε θύματα ἀδέρφια, ἐσεῖς,

σὲ ἄνιση μάχη κι' ἀγῶνα...».

Τὸ χιόνι ξανάρχισε πυκνὸ νὰ πέφτει, σὰ νὰ ἤθελε νὰ ράνει τὸ νεκρό. Τὰ ἔλατα ἀνατάραζε ὁ ἀέρας, χαιρετώντας τὸ ξόδι τοῦ ἀγωνιστῆ. Ἐρήμωσε ἡ Ἁγία Τριάδα κι ἡ χιονούρα τὴν ξανασκέπασε. Τὸ ξόδι τοῦ Καλλία ὅλο και ξεμάκραινε μέσα στὴν κακοκαιρία. Μὰ οἱ θρῆνοι κι' οἱ βόγγοι δὲ σταματοῦσαν. Κι' ἄξαφνα κάποια μαυροντυμένη γριά Ρουμελιώτισσα ἄρχισε αὐτοσχέδιο μοιρολόγι, γεμάτο πόνο και σπαραγμό, πού ἔφερνε σύγκρια

«Κλάψτε χωριά τῆς Ρούμελης, χωριά τῆς Παρνασσίδας,

Κλάψτε αἱτοὶ τὸ σταυραῖτό, τὸν ἀξιωματικό Καλλία...».

**νεα
γενία**

ΝΕΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Ὁ λαμπρὸς νέος Γιάννης Καλογήρου τέλειωσε τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν και ἔγινε πτυχιούχος. Εἴμαστε σίγουροι πὼς αὐτὸς ὁ ἐξαιρετικός νέος πού διακρίνεται κάθε καλοκαῖρι στὸ χωριό με τίς ωραίες πρωτοβουλίες, τὴν φιλεργατικότητα του σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὸ χωριό μας θὰ ἔχει νὰ προσφέρει πάρα πολλὰ στὴν καριέρα του. Τὸ δελτίο τοῦ εὐχεται κάθε ἐπιτυχία και ὁλοκλήρωση τῶν στόχων του, γιατί πραγματικά τὸ ἀξίζει. Εὐχόμαστε και ἄλλοι νέοι νὰ τοῦ μοιάσουν και νὰ ἀκολουθήσουν τὰ χνάρια του.

Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς

Ο ΚΑΝΟΝΙΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Οἱ γερμανοὶ δὲν ἱκανοποιήθηκαν με τὸ κάψιμο τοῦ χωριοῦ μας. Δὲν ἀρκέστηκαν στὴν ὁλοσχερῇ ἐκείνη καταστροφή μας. Ὁ βάρβαρος αὐτὸς κατακτητὴς μᾶς ἔβαλε ἀπὸ τὰ Καστέλλια με τὰ κανόνια του στὸ σημάδι.

Βομβάρδιζε μέρα και νύχτα τὸ χωριό μας ἐπιδιώκοντας νὰ καταστρέψει ὅτι ἀπέμεινε ἀπὸ τὴ φωτιά, καθὼς και τὸν πλήρη ἀφανισμό μας. Ὁ νέος τρόπος ἐκδίκησης μᾶς ἀνάγκασε νὰ σκορπίσουμε στὰ ρέματα στοὺς λόγγους και στὶς ἱψηλές τῆς γκιώνας. Τὸ βράδυ πού ἄρχισε ὁ κανονιοβολισμὸς κοιμώμασταν στὸ ἐτοιμόρροπο ἐκεῖνο σπῖτι τῆς Σοφιάς (χήρα Θ. Τούμπα — Σαῆ). Τὸ σαραβαλιασμένο αὐτὸ σπῖτι ἦταν τὸ μόνο πού γλύτωσε ἀπὸ τὴ φωτιά στὴ Ρούγα. Ἴσως, ὁ ἐχθρὸς νὰ τὸ εἶδε σὰν παγίδα θανάτου και δὲν χαράμισε τὸ σπῖρτο. Ἦταν χτισμένο με πέτρες ὡς τὴ μέση, κι' ἀπὸ κει και πάνω με σταυρωτές δρύϊνες κολῶνες. Σ' ἓνα ἀγκωνάρι, κακόγουστα και ξεθωριασμένα εἶχε σχηματιστεῖ ἀπὸ τὸ σφυρί τοῦ μάστορα ἡ χρονιά πού χτίστηκε 1838 θυμίζοντας ἄλλοτινὲς ἐποχές, ἱστορικές και θυελλώδεις. Ἐφερνες στὸ νοῦ σου τὰ πρῶτα χρόνια μετὰ τὸ ξεσκλάθωμά μας ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὅταν μιὰ χούφτα ἀγωνιστῶν οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀγνώστου προελεύσεως, χτίσανε ἐκεῖ τὸ χωριό μας, κι' ὅτι τὸ σπῖτι κείνο ἦταν ἀπὸ τὰ πρῶτα. Τὸ ἐρείπιο λοιπὸν τῆς Σοφιάς εἶχε «ἱστορικὴ ἀξία». Στὸ περσμά ἐνός και πλέον αἰῶνα, οἱ σεισμοί, κι' οἱ θύελλες τῶν σφοδρότατων ἀνέμων τῆς Γκιώνας τὸ εἶχαν ταρακουνήσει, και γερασμένο πιά ἔγερνε πρὸς τὰ ἔμπρός, νομίζοντας ὅτι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ σωριαστεῖ. Κι' ὅμως στεκόταν ἀσάλευτο, τὸ ἀνεμοδαρμένο τοῦτο σαράβαλο. Με τοὺς βομβαρδισμούς, πού ἐνῶ γύρω του ὀργωνόταν ὁ τόπος, αὐτὸ κλυδωνιζόμενο σὰν τὴν κούνια ἐπανερχόταν στὴ βάση του. Γιὰ μᾶς πού εἴμασταν τελείως ἄστεγοι, ἦταν σωστὸς παρδείσος.

Σ' αὐτὸ τὸ ἐρείπιο στεγαστήκαμε προσωρινὰ ὥσπου νὰ φτιάξουμε δικό μας.

Τὸ μοιραῖο ἐκεῖνο βράδυ τοῦ πρώτου κανονιοβολισμοῦ βρισκόμασταν μέσα σ' αὐτὸ τὸ παληό-

σπιτο. Στόν ύπνο μας άκούσαμε τό άνατριχιαστικό καί άπαίσιο έκείνο σύριγμα πού κάνουν οί όβίδες τών πυροβόλων προτοϋ έκραγοϋν. Οί βολές ήταν πυκνές, καί σκόρπισαν τόν τρόπο καί τόν πανικό στούς κοιμωμένους Καλοσκοπίτες. Μία από τίς όβίδες πέρασε ξυστά πάνω άπό τά κεραμίδια τοϋ έτοιμόρροπου σπιτιοϋ μας κάνοντας έναν έκκωφαντικό κρότο έσκασε στο άνατολικό μέρος τής Παναγίας. Στην συνέχεια τοϋ αίφνιδιαστικοϋ έκείνου κανονιοβολισμοϋ άλλη όβίδα συρίζοντας έσκασε στην αύλή τοϋ σαραβαλιασμένου σπιτιοϋ άνοιγοντας έναν τεράστιο λάκκο θρυμματίζοντας τήν εύλινη σκάλα του. Μιά γλυκομηλιά φορτωμένη μήλα πού ήταν στην αύλή ξεερριζώθηκε καί κατατσακισμένη από τά θραύσματα θρискόταν μέσα στην άνοιγμένη γούρνα. Τό σπίτι συγκλονίστηκε συθέμελα λές κι' έγινε σεισμός, τρίζοντας τά παλιόξυλά του πήγαινε πέρα — δώθε. Σάν έλατήριο πετάχτηκα επάνω καί άρπάζοντας τό παντελόνι μου παραμάσχαλα καί τά παπούτσια στο χέρι τσακίστηκα ώσπου νά βγώ έξω, γιατί ύπήρχε κίνδυνος νά καταρρεύσει τό συντρίμμι έκείνο. Κατατρομαγμένος καί μέ τήν ψυχή στο στόμα έφτασα στο Κουτμανέικο ρέμα, καί κει διεπίστωσα ότι τό παντελόνι πού κρατοϋσα ήταν φανέλλα τής μάννας μου, καί τά παπούτσια δύο άριστερά. Από τήν τρομάρα καί τόν φόβο μου δέν επιχείρησα νά τά φορέσω, φεύγοντας βιαστικά άφησα τά δύο δεξιά γιά τόν αδελφό μου, Ξυπόλητος, μέ καταματωμένα από τ' άγκάθια καί τίς πέτρες πόδια μου, άπομακρύνθηκα από τό σημείο έκείνο τής Παναγίας πούχαν βάλει οί γερμανοί γιά στόχο τους. Έκει στο ρέμα έφτασαν πανικόβλητοι άπ' τόν Ξαφνικό καί τρομακτικό έκείνο βομβαρδισμό οί κάτοικοι τής Ρούγας. Κι' ενώ ή ράχη τής Παναγίας συγκλονιζόταν από τίς έκκρήξεις τών γερμανικών όβίδων ό αδελφός μου ό Μερακλής, πού άποβραδís γλεντοκοποϋσε, άναψε τό λυχνάρι κι' έψαχνε νά βρεί μέσα στο παλιόσπιτο τής Σοφιδας, πού τριζοβολοϋσε νά σωριαστεί, τό άριστερό παπούτσι του, πού σαστισμένος καί φοβισμένος τοϋ τό είχα πάρει εγώ. "Έψαχνε άκόμη νά βρεί τό κλαρίνο του πού γιαυτόν ήταν τό πάν, ή Ζωή του. Κατόπιν άτάραχος, καί τελείως άδιάφορος γιά τόν κίνδυνο πού διέτρεχε, βγήκε στο σύρραχο άγανακτισμένος, φωνάζοντας καί βρίζοντας νά τοϋ επιστρέψω τό παπούτσι του. Οί γερμανοί είχαν τήν έντύπωση ότι μέ τό βομβαρ-

δισμό τοϋ χωριοϋ μας θά μās έδιναν τήν χαρακτηρισική βολή. Δέν κατάφεραν όμως νά επιτύχουν τοϋς σκοπούς τους, διότι οί Καλοσκοπίτες άφού άπομάκρυναν τά γυναικόπαιδα από τό χωριό, άπτόητοι καί μέ άκατάβλητο, ήθικό, περιφρονώντας κάθε κίνδυνο πού διέτρεχαν, συνέχισαν εργαζόμενοι στα ποτιστικά χωράφια τους, καθώς καί μέσα στα καμμένα σπίτια τους. "Έπρεπε νά έτοιμάσουν μέσα στ' άποκαΐδια μία καλύβα γιά νά στεγάσουν τή φαμελιά τους γιά τό χειμώνα πού 'ρχότανε. Πενήντα περίπου οικογένειες κατέφυγαν στα ισιώματα καί στις γύρω περιοχές. Έκει μέσα στα έλατα στις ρεματιές καί στις σπηλιές πέρασαν οί ξεσιτωμένες καί κατατρεγμένες από τόν βάρβαρο έχθρό φαμελιές μας, τό πιό κρίσιμο γιά τό χωριό μας καλοκαίρι. Τό υπόλοιπο χωριό έγκαταστάθηκε στις «σπουργιές» κοντά στο κεφαλόβρυσσο, στη πιό εύδυλλιακή τοποθεσία μέ τό γοητευτικό περιβάλλον. Μέσα στα πυκνά έλατα έφτιαξαν πρόχειρες καλύβες έκτισαν μικρούς φούρνους γιά νά ψήνουν τό ψωμί τους. Έκει στο λόγγο γεννήθηκαν καί τρία κοριτσάκια (σήμερα παντρεμένες γυναίκες) σέ συνθήκες πρωτόγονης κατάστασης χωρίς νά υπάρχουν ούτε καν τά στοιχειώδη μέσα, κι' όμως επέζησαν.

Στά ισιώματα ή κατάσταση ήταν διαφορετική. Τά έχθρικά άεροπλάνα είχαν επισημάνει τίς κινήσεις μας, κατεβαίνοντας σέ χαμηλό ύψος μās μυδραλλιοβολοϋσαν. "Ετσι άναγκαζόμασταν νά τρυπώνουμε σαν τά τσακάλια τά έρπετά καί τοϋς λύκους μέσα στις ρεματιές ή σέ σημεία πού είχε πυκνή βλάστηση, γιά νά προστατευθοϋμε από τά πυρά τους. Θα άναφέρω μία άνατριχιαστική όσο καί τραγική σκηνή πού έκτυλήχθηκε μπροστά στα μάτια μας. "Όταν ένα άεροπλάνο στριφογύριζε από πάνω μας, τρεις γείτονες κι' εγώ, χωθήκαμε στο ρέμα κάτω από τά πλατάνια γιά σιγουριά. Έκει σ' ένα πεζούλι είχε τά πράγματά της μία χωριανή μας, ή όποία είχε μωρό. Από δύο μικρά έλατάκια στηριζόταν ή κούνια τοϋ παιδιοϋ της. Κι' ενώ τό άεροπλάνο μυδραλλιοβολοϋσε κάθε κίνηση κι' εμείς παραμέναμε ασάλευτοι, έξαφνα μέσα από τά κέδρα καί τά χαμόκλαδα ξεπετάχτηκε μία σαύρα πρσίση, καί πίσω της σύρθηκε τρέχοντας ένα τεράστιο φίδι τό όποιο τήν κυνηγοϋσε. "Η τρομοκρατημένη σαύρα άνεβαίνει στο έλατάκι πού ήταν δεμένη ή κούνια τοϋ παιδιοϋ. Τό φίδι τήν άκολούθησε κι' άκριβώς επάνω στο κεφαλάκι τοϋ

μωρού, την ἄρπαξε κι' ἄρχισε νὰ τὴν καταβροχθίζει ἐνῶ ἐκεῖνο κλαψούριζε. Ἡ μάνα τοῦ παιδιοῦ θγάζοντας μιὰ κραυγὴ λιποθύμησε. Τότε ὁ Γιάννης Εὐάγ. Τούμπας ὄρμησε μ' ἓνα ξύλο στὰ θηκε ὅμως ἀδύνατο νὰ τὸ σκοτώσει, γιατί καθόταν πάνω στὸ παιδί. Κι' ἐνῶ τὸ φίδι προσπαθοῦσε νὰ καταπιεῖ τὸ θῦμα του, ὁ Γιάννης βάζοντας τὸ ξύλο σιγὰ — σιγὰ ἀπὸ κάτω του μ' ἓνα τίναγμα τὸ πέταξε χάμω, καὶ πρὶν προλάβει νὰ τὸ ἐξουδετερώσει, ἐκεῖνο μὲ ἓνα σάλτο του καὶ με τὴ σαύρα στὸ στόμα χάθηκε μέσα στοὺς θάμνους. Τὸ καταραμένο ἐκεῖνο ἔρπετό, εἶχε σκορπίσει μεγαλύτερο τρόμο, κι' ἀπ' αὐτὸν ἀκόμη τοῦ ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Δεῖγμα τῆς σωστῆς δουλειᾶς τοῦ ἐκλεκτοῦ καλλιτέχνη Φοῖβου Ταξιάρχη (Κόλλια) εἶχαμε τὴ μεγάλη χαρὰ καὶ εὐκαιρία νὰ γευτοῦμε πέρυσι στὸ χωριὸ μὲ τὴ θεατρικὴ παράσταση «οἱ γραμματιζόμενοι». Φέτος δυστυχῶς παρ' ὅλη τὴν ἐπιθυμία του ν' ἀνεβεῖ στὸ χωριὸ νὰ παίξει τὴ «Μαρία Πενταγιώτισσα» δὲν στάθηκε μπορετό. Ἀεῖζει ὅμως νὰ πληροφορηθοῦμε ὅλοι τὴν τρομερὴ ἐπιτυχία ποὺ ἔχει φέτος τὸ καλοκαίρι τὸ ἔργο:

Τὰ δύο ἀπσκόμματα τῶν ἐφημερίδων εἶναι ἀποκαλυπτικά:

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕΠΟΛΥ ΚΟΣΜΟ ΕΙΧΕ Η «ΜΑΡΙΑ»

Ἡ «Μαρία» τράβηξε κόσμο, ἐκεῖ ψηλὰ στὸν Λυκαβηττό. Ἡ «Μαρία ἢ Πενταγιώτισσα» τὸ γνωστὸ ἔργο ποὺ παρουσιάστηκε διασκευασμένο ἀπὸ τὸν Μπόστ μὲ τοὺς «Ἐλεύθερους Καλλιτέχνες» στὸ Λυκαβηττό, ἐγκαινιάζοντας τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, γέμισε μὲ κόσμο τὸ Θέατρο τοῦ Λυκαβηττοῦ, τὴν Παρασκευὴ καὶ τὸ Σαββατοκύριακο. Μὲ κόσμο ποὺ πῆγε, εἶδε καί..γέλασε στὰ «κωμικά» τοῦ ἔργου. Μετὰ τὸν Λυκαβηττό, ἡ «Μαρία ἢ Πενταγιώτισσα» θὰ πάρει τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐπαρχία. Θὰ δώσει παραστάσεις στοὺς νομούς Φθιώτιδας, Εὐρυτανίας καὶ Βοιωτίας, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς θεατρικῆς ἀποκέντρωσης τοῦ ΥΠΠΕ τὸ ἔργο ἀνέβηκε σὲ σκηνοθεσία — ἐνδυμασίες Τ. Ζωγράφου, μουσικὴ καὶ τραγούδια Δημ. Λέκα καὶ χορογραφία Γ. Φλερύ.

Η «ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ» ΤΟΥ ΜΠΟΣΤ

Κόρη πανούργα ἀντάρτισσα καὶ φεμινίστρια

Εἴκοσι χρόνια μετὰ τὴ Φαύστα, τὴν ἀπολεσθεῖς κόρη, ὁ Μπόστ ἐπιστρέφει μὲ τὴ «Μαρία Πενταγιώτισσα». Κόρη ὡραία ἀλλὰ «πανούργα», φεμινίστρια μιᾶς μαύρης γιὰ τὶς γυναῖκες ἐποχῆς, ἀντάρτισσα καὶ μέγα θηλυκὸ μαζί, ἡ «Μαρία Πενταγιώτισσα» τοῦ Μπόστ ἐτοιμάζεται ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους καλλιτέχνες» νὰ παιχθεῖ στὸ Λυκαβηττό στίς 2, 3 καὶ 4 Ἰουλίου γιὰ νὰ γελάσουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ νὰ ξεκολλήσουν μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτὴ γιὰ κάποιες ὥρες ἀπὸ τὴν μουντιαλόπληκτη τηλεόρασή τους.

«Γράφοντας τὸ 1962 τὴ «Φαύστα» μᾶς λέει ὁ

Ἡ Μιράντα Κουνελλάκη καὶ ὁ Φοῖβος Ταξιάρχης σὲ μιὰ σκηνὴ ἐξομολόγησης.

Μπόστ ἐκεῖ στὸ γνωστὸ στέκι του τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου μὲ τὰ μικρὰ καὶ μεγάλὰ χρωματιστὰ μπουκαλάκια ποὺ κοσμοῦνται ἀπὸ τὰ διάφορα σατυρικά του ἀποφθέγματα «εἶχα τὴν ἀφέλεια νὰ πιστεῦω ὅτι γελοιοποιώντας τὴν καθαρεύουσα συμβάλλω κι ἐγὼ στὴν ταχύτερη καθιέρωση τῆς δημοτικῆς. Τ' ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι μέσα στὰ 20 αὐτὰ χρόνια ποὺ πέρασαν τίποτε δὲν συνέβη. Ἦρθαν οἱ συνταγματάρχες, βασανίστηκε κόσμος καὶ κοσμάκης στὴ Μουμπουλίνα, ταλαιπωρήθηκε καὶ ἡ γλῶσσα στὴν Ἀκαδημία παρουσία τῶν Ἀκαδημαϊκῶν κι ἔφτασε στὸ σημεῖο ἡ κυ-

βέρνηση να συνεννοείται στη γλώσσα του Κάλβου και του Μυστριώτη. Τώρα έχω μεγάλες ελπίδες με τη «Μαρία Πενταγιώτισσα» ότι γελοιοποιώντας ακόμη περισσότερο την καθαρεύουσα — γιατί κι εδώ τη χρησιμοποιώ κατά κόρον — και διασρεβλώνοντας τις λέξεις, ίσως καταφέρω να φύγουν ακόμη όρισμένα κατάλοιπα της που ακόμη μένουν. Και αναφέρομαι στην καθαρεύουσα που χρησιμοποιούν οι ένστολοι, δηλαδή οι άνθρωποι που φορᾶνε πηλίκιο. Οι απόφοιτοι των Σχολών θαρρείς και τό 'χουν έθιμο να μιλούν καθαρεύουσα, τη στρωμένη γλώσσα. Μπορεί να έχει καθιερωθεί ή δημοτική αλλά μόνον διά νόμου.

ΤΙ ΗΤΑΝ Η ΜΑΡΙΑ

—Γελοιοποιώντας τη γλώσσα θέλετε να δώσετε κι άλλες προεκτάσεις. Ίσως πολιτικές ή κοινωνικές;

Κατ' ἄρχήν θέλω να κάνω μιὰ απομυθοποίηση. Τὸ ἔργο δὲν εἶναι ἱστορικό. Διάβασα ἔνα πολύ ὠραῖο ὁδοιπορικό τοῦ Καρκαβίτσα πού γράφει πῶς περπατώντας στήν Ἀμφισσα τοῦ εἶπαν τήν ἱστορία τῆς Μαρίας Πενταγιώτισσας, αὐτῆς τῆς ὠραίας γυναίκας. Καί τὸ μόνο πού κράτησα εἶναι ὅτι, ὅπως ἀναφέρεται στὸ ὁδοιπορικό, στὸ τέλος τοῦ βίου της ἡ Μαρία Πενταγιώτισσα ὠραία γυναίκα ἀκόμη, συγκρότησε ἀντάρτικο σῶμα καί ἀνέβηκε στὸ βου"οὐ γιὰ ν' ἀπελευθερώσει τὴ Θεσσαλία. Αὐτὸ τὸ κράτησα, ἂν καί δὲν εἶναι ἱστορικά ἐξακριβωμένο, γιατί μὲ βόλευε νὰ μιλήσω γιὰ τὸ ἀντάρτικο, νὰ μιλήσω γιὰ τοὺς κατατρεγμοὺς τῶν ἀνταρτῶν καί λοιπά. Πάντως τὸ ἔργο δὲν ἔχει μήνυμα. Ἐγὼ ἔφτιαξα μιὰ καινούργια ἱστορία, μὲ πολύ χιούμορ. Πιστεύω ὅτι ὅσοι τὴ δοῦν θὰ διασκεδάσουν.

ΕΧΕΙ ΑΠ' ΟΛΑ

—Θεατρικά ποιά μορφή ἔχει τὸ ἔργο;

Ἐχω βάλει πολλὰ στοιχεῖα ἐπιθεωρησιακά ἔτσι ὥστε νὰ μπορῶ νὰ σατυρίζω τὴ σημερινή πραγματικότητα. Ἀλλὰ καί πολλὰ ἄλλα στοιχεῖα. Σάτυρα, κωμειδύλλιο, Οἰδίποδα Τύραννο, Σοφοκλή, ἀπ' ὅλα. Ἐπίσης δίνει μεγάλες δυνατότητες αὐτοσχεδιασμοῦ. Οἱ ἡθοποιοὶ εἶναι ἄριστοι. Μὲ μεγάλο κέφι τὸ πιάσανε. Χιούμορ διαθέτουν οἱ περισσότεροι, οἱ γυναῖκες πού ἔχουμε στὸ θῖασο διαθέτουν ἐπίσης χιούμορ (!) καί

πιστεύω ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θάναί ικανοποιητικό. Θὰ γελάσει δηλαδή ὁ κόσμος. Βέβαια ἂν τὸ σκηνοθετοῦσα ἐγώ, θὰ τὸ σκηνοθετοῦσα διαφορετικά. Ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε ἢ γνώμη τοῦ συγγραφέα δὲν πολυμετράει μπροστὰ σ' ἐκείνη τοῦ σκηνοθέτη καί τῶν ἡθοποιῶν. «Ἐμεῖς ξέρουμε καλύτερα» λένε. Καί σὺ τί νὰ κάνεις. Ὑπακοῦς».

Τὸ ρόλο τῆς «Μαρίας Πενταγιώτισσας» κρατᾶει ἡ Μιράντα Κουνελάκη.

ΕΛΕΝΑ ΧΟΥΖΟΥΡΗ

«Νέα»

«Πάνθεον»

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Ἐπιτέλους ἐγίνε ἡ ἀποκατάσταση τῆς Ἐθνικῆς μνήμης καί ἱστορικῆς ἀλήθειας μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης τοῦ Ἑλλήν. λαοῦ κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς κατοχῆς 1941 — 1944. Ἡ τοποθέτηση στὸ ἀνάλογο ἱστορικό βᾶθρο τοῦ πιὸ μεγαλειώδους γεγονότος τῆς Νεώτερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντίστασης μακριὰ ἀπὸ προκαταλήψεις καί χωρὶς τίς καταβολές τῶν γεγονότων καί τοῦ ἐμφυλίου πού ἀκολούθησαν, ἀποτελεῖ πάνω ἀπ' ὅλα πράξη πού ὁδηγεῖ στὴν ἐθνικὴ συμφιλίωση. Μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς Ἐθν. Ἀντίστασης τὸ κράτος τιμᾷ ὅλους, ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἑλληνες ἀγωνιστὲς πού πολέμησαν τὸν κατακτητὴ.

Ἡ διὰ νόμου δικαίωση ἀποτελεῖ σταθμὸ στὴν Νεώτ. Ἑλληνικὴ Ἱστορία, καί δέχεται ὅτι, οἱ πολεμιστὲς τοῦ Ἀλβανικοῦ Ἔπους καί οἱ ἥρωες καί ἡρωίδες πού θερίστηκαν ἀπὸ τὰ ἐχθρικά ἐκτελεστικά ἀποσπάσματα κι ὅλοι γενικά οἱ πατριῶτες πού ἐγίναν βορὰ τῆς νοζιστικῆς θηριωδίας ὡς κι' ὁ λαὸς τῆς Ἀθήνας πού ἐναντιώθηκε μαζικά στὴν ἐπιστράτευση, ἐκπλήρωσαν τὸ ἴδιο χρέος τὴν ἴδια ἀποστολὴ πρὸς τὴν πατρίδα τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία καί τὴν Ἐλευθερία. Στὶς Χῶρες τῆς Εὐρώπης ἡ Ἀντίσταση κατὰ τῆς φασιστικῆς ναζιστικῆς κατοχῆς μὲ μοναδικό κριτήριό τὴν δρᾶση κατὰ τῶν κατακτητῶν ἀναγνωρίστηκε τιμήθηκε καί προβάλλεται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑψηλότερους τίτλους τιμῆς. Στὴ Χώρα μας ἡ συμμετοχὴ στὶς περισσότερες ἀντιστασιακὲς Ὀργανώσεις θεωρήθηκε ἐχθρικὴ

πράξη. Ἐκεῖνοι πού τόλμησαν ν' ἀκολουθήσουν τίς ὁμάδες τῆς Ἐθν. Ἀντίστασης πού περνοῦσαν ἀπό τὸ χωριό τους, μὲ σκοπὸ νὰ πολεμήσουν τὸν ἐχθρὸ πού καταδυνάστευε τὴν Χώρα μας ἐξετέθησαν διώχθηκαν καὶ τιμωρήθηκαν ἀνάλογα. Οἱ ἀγωνιστὲς ἀκολούθησαν τὸ ἀντάρτικο κατὰ τὴ συνείδησή τους. Κανένα στρατολογικὸ γραφεῖο δὲν τοὺς διέταξε μὲ χαρτιά καὶ σφραγίδες νὰ καταταγοῦν στίς ὁμάδες τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης. Ἐπραξαν οἰκειοθελῶς καὶ αὐθόρμητα τὸ πρὸς τὴν σκλαβωμένη πατρίδα ἱερὸ καθήκον τους. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ Ἀντίσταση, προκάλεσε σ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς, τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν ἀναγνώριση Δύσης καὶ Ἀνατολῆς, καὶ μόνο ἀπὸ μερικοὺς Ἕλληνες δὲν εἶχε ἀναγνωρισθεῖ. Σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις ἐπιβραβεύθηκε ὁ δοσιλογισμὸς καὶ ἡ ὑποτελεία. Χρειάστηκε νὰ περάσουν 40 χρόνια γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ τὸ ὄραμα τῆς γενιᾶς τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης. Δὲν εἶναι μόνο ἀναγνώριση τῆς ἱστορίας πού ἔγραψε μιὰ γενιά. Ἀλλὰ ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος τῶν ἐπερχομένων γενεῶν νὰ μὴ ντρέπονται γιὰ τὴ στάση τῆς πολιτείας στὴν ὁποῖαν ζοῦν, ἀπέναντι στὸν ἀγῶνα τοῦ σύγχρονου Ἑλληνισμοῦ. Καταλύεται ἐπιτέλους τὸ καθεστῶς τοῦ ἐπίσημου ψεύδους. Τώρα θὰ διδάσκονται τὰ Ἑλληνόπουλα τὴν ἱστορία τῶν πατέρων τους καὶ τῶν παππούδων τους, δεξιῶν, ἀριστερῶν καὶ κεντρώων, πού ἔδωσαν ἓναν τιτάνιο ἀγῶνα γιὰ τὴ χιλιᾶκριβη τὴ λευτεριά.

Ἀποκαταστάθηκε ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἐνὸς λαοῦ πού ἔχυσε ποταμούς αἵματος πολεμώντας τὸν τύραννο κατακτητὴ, πού πληρώθηκε μὲ προδοσία καὶ κατατρεγμό. Ἡ ἀναγνώριση τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης εἶναι σταθμὸς στὴν ἱστορία τοῦ τόπου.

Στις 30 Μαΐου ἐγίνε μνημόσυνο στὸν τάφο τῶν ἀγωνιστῶν στὴν Ἀγ. Τριάδα, πού τὸ εἶχαν ὀργανώσει ἀγωνιστὲς τῆς Ἐθν. Ἀντίστασης. Στὸν ποτισμένο μὲ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων ἱερὸ ἐκεῖνο χώρο πού βρισκόνταν θαμμένα 32 παλληκάρια, κι' ἀνάμεσά τους δύο συγχωριανοὶ μας ὁ Παν. Ζοῦγρος καὶ ὁ Νικόλ. Κόλλιας, στήθηκε ἓνας τεράστιος σταυρὸς κι' ἀναρτήθηκε μαρμαρινὴ πλάκα, στὴν ὁποία ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων στὴν τοποθεσία ἐκείνη. Ὁ λόχος τοῦτος τῶν ἀνταρτῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀξιωματικὸ Καλλία ἀπὸ προδοσία ἔπεσε σὲ ἐνέδρα στίς 4)1)44 καὶ ἐκτελέστηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς ντόπιους συνεργάτες τους. Στὸν κατάμεστο ἀπὸ τὴν ἀθρόα κοσμοσυρροή

τόπο τῆς θυσίας μίλησαν μέσα σὲ συγκινητικὴ ἀτμόσφαιρα ἐκπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης, συναγωνιστὲς πού ἔζησαν τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα γεγονότα, ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος καθὼς καὶ ὁ Δημ. Ν. Κόλλιας (Καραμῆτρος) γιὸς τοῦ ἐκτελεσθέντος, τοῦ ὁποῖου ἡ ὁμιλία προκάλεσε ζωηρὰ ἐντύπωση. Δεκαπεντάχρονο, περίπου παιδί ὁ Δημήτρης τότε, ὅταν τὸ ξαφνικὸ μαντᾶτο, γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ πατέρα του ἔπεσε σὰν κεραυνὸς στὸ σπῆτι του, σκορπίζοντας τὴν συμφορὰ, τοὺς θρήνους καὶ τὸ πένθος, ἀντιμετώπισε παλληκαρίσια τὴ δραματικὴ ἐκείνη κατάσταση. Στὴν ὁμιλία του, πού ἦταν συγκλονιστικὴ, ἀναφέρθηκε εὐστοχα, καὶ μὲ σαφήνεια στὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς κατοχῆς, τίς συνθήκες καὶ τοὺς διωγμοὺς τῶν ἀγωνιστῶν πού ἀκολούθησαν, ἐντυπωσιάζοντας καὶ κατασυγκινώντας μέχρι δακρύων τοὺς προσκυνητές.

Πολλὲς γυναῖκες ξέσπασαν σὲ λυγμούς, ἐνῶ τρεῖς ἀπ' αὐτὲς λιποθύμησαν. Ἕνας ἄνδρας γύρω στὰ 30, προφανῶς καρδιακός, ἐπηρασμένος βαθύτατα ἀπὸ τὴν συγκινητικὴ ἐκείνη ἀτμόσφαιρα, ἔπαθε ἀνακοπή τῆς καρδιᾶς του καὶ πέθανε.

~~~~~

ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Πανελλήνια εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Κουκουβίστα ἦταν Ἀνταρτομάννα. Στὸν Συμμαχικὸ ἀγῶνα πρόσφερε πάρα πολλά.

Θὰ ἀρχίσω νὰ δημοσιεύω στὴν Ἐφημερίδα μας περιληπτικὰ γεγονότα μὲ ὅσα γνωρίζω καὶ ἔζησα γιὰ τὴν Ἀντίστασι τοῦ χωριοῦ μας.

Σὲ περίπτωσι πού κάνω λάθος σὲ ἡμερομηνίες, ἢ πρόσωπα θὰ εὐχαριστηθῶ νὰ μὲ διορθώσει ὁποῖος χωριανός μας τὰ θυμᾶται καλλίτερα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΣΟΛΑΝΑΣ

Ἕνας ἀφανὴς ἥρωας τοῦ χωριοῦ μας

Κουκουβίστα 1944: Ὁ ΕΛΛΑΣ μὲ 240.000 μάχιμους καὶ ἐφεδρικοὺς ἀντάρτες εἶχε λευτερώσει τὰ 2)3 τῆς πατρίδας μας.

Οἱ Γερμανοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀνεχτοῦν τὴ ματαίωσι σχεδίων τους ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες. Ἀποφάσισαν λοιπὸν τὴ διάλυσι τῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων στὴ βάση τους, στὰ λημέρια τους. Ἄρ-

χισαν από την Κουκουβίστα, ήρθαν στο χωριό μας· βρήκαν τρεις γέροντες τυφλούς και παράλυτους· τούς σφάξαν· Δεν τόλμησαν να προχωρήσουν ψηλότερα. Δεν ήξεραν τι μπορεί να τους περιμένει.

Ένα Τάγμα ανταρτών που βρισκόταν ανάμεσα στις βρύζες και στον Πυργάκι, έστειλε δυο άντάρτες για αναγνώριση στη Βίγλα. (άλλοι λένε στο Ξεροβούνι), ο ένας ήταν ο Βαγγέλης Τσολάνας, γαμπρός του χωριού μας άντρας της Γεωργούς — Τσόχλα.

Από τη Βίγλα είδαν τους Γερμανούς να φεύγουν από το χωριό. Τότε ο Βαγγέλης, στέλνει το σύντροφό του να πάει την είδηση στο τάγμα κι αυτός μόνος, με πίστη στον αγώνα κατά του κατακτητή, με ένα ιταλικό πολυβόλο που είχε, γεροδεμένος και σβέλτος καθώς ήταν, έτρεξε και πήγε στη θέση μεταξύ Πολεμίστρας και Παλιοσταυρού, όπου ταμπουρώθηκε σε κάτι στρογγυλές πέτρες που υπάρχουν και περιμένε...

Οι Γερμανοί για περισσότερη ασφάλεια ακολουθήσαν τη διαδρομή προς Άγιο Νικόλαο και προς Κούτσουρα. Σάν πλησίασαν στο Ταμπουρί του Βαγγέλη, άρχισε να τους θρίζει με το πολυβόλο. Κάποτε οι σφαίρες του σώθηκαν. Οι Γερμανοί τον πλαγιόβαλαν, δεν μπόρεσε να φύγει...τόν βρήκαμε διάτρητο από τα πυρά των Γερμανών... Τόν θάψαμε με τιμές ήρωα.

Πρέπει να έκανε ζημιά στους Γερμανούς γιατί το βράδυ αφού έκλεισαν τους Καστελλιώτες στα σπίτια τους, κουβαλούσαν νεκρούς και τραυματίες. Το δρομολόγιο που ακολούθησε ο Βαγγέλης, από που έφυγε, και πώς έφτασε στην πολεμίστρα, είναι υποθετικό.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Κώστας Παν. Βλάχος

Δικηγόρος

Στο Έφετείο Αθηνών

*Γραφείο: Γ' Σεπτεμβρίου 18 — τηλ. 52.35.148
και 52.38.158*

Σπίτι Δοξάτου 5-7 Ν. Φιλιπεία τηλ. 25.20.529

Διατηρείτε τους κοινόχρηστους χώρους καθαρούς. Σεβαστείτε τη δημόσια περιουσία. άνήκει σε όλους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ 32

Πέρασαν 38 χρόνια από τη μάχη της Άγίας Τριάδας για να αναγνωριστεί επίσημα από το Κράτος πώς κείνα τα 32 παλληκάρια έπεσαν για τη Λευτεριά της Πατρίδας πολεμώντας το ναζισμό 38 ολόκληρα χρόνια για να μπορέσουν συγγενείς, φίλοι, συναγωνιστές και κάθε έλεύθερα σκεπτόμενος πατριώτης, να πәне στον τόπο της θυσίας να προσκυνήσουν.

Για πρώτη φορά λοιπόν συνάχτηκε ένα άμετρητο πλήθος εκεί στο τριστράτο της Άγίας Τριάδας, εκεί που τούς καλούσε η ιστορία για να τιμήσουν τη μνήμη των 32 παλληκαριών. Με πρωτοβουλία των Αντιστασιακών Οργανώσεων σε συνεργασία με το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας οργανώθηκε η πρώτη έκδήλωση στις 30 Μάη.

Άψογη και υποδειγματική η τελετή σκόρπισε ρίγη συγκίνησης κι έφερε δάκρυα στα μάτια των προσκυνητών. Έστω και καθυστερημένα, τα παλληκάρια που έχυσαν το αίμα τους θα «βιωσαν» κάποια δικαίωση του αγώνα τους. Ένταξη υπήρξε η συμμετοχή του χωριού μας, που με τους δυο συγχωριανούς που έπεσαν εκείνη τη μέρα. Τόν τότε πρόεδρο του χωριού Παναέχει την πρώτη τιμητική θέση σ' αυτή τη μάχη. γιώτη Ζουγρο και τόν Νίκο Κόλλια (Καραμήτρο) δυο λεβέντες του χωριού, δυο συγχωριανοί που ξεχώριζαν πραγματικά (περιμένουμε από τους συγγενείς τους να μάς στείλουν φωτογραφίες και βιογραφικό σημείωμα για να τούς περάσουμε στο Δελτίο σαν ένα μικρό μνημόσυνο μέσα από τις στήλες του). Ο πρόεδρος του Συνδέσμου κατέθεσε στεφάνι από μέρους του Δ.Σ. Στεφάνι κατέθεσε και ο πρόεδρος του χωριού που σε σύντομο λόγο που έκφώνησε αναφέρθηκε στον αγώνα της Αντίστασης και στη μάχη της Άγίας Τριάδας. Άρκετοι όμιλητές κάλυψαν από κάθε πλευρά τη μεγάλη σημασία της μάχης από διασυνθιμένα συναγωνιστή κλπ. Άνάμεσα στους παρευρεθέντες ο βουλευτής του Νομού μας Κώστας Μπακογιάννης, πρόεδροι γειτονικών χωριών, Σωματεία, Οργανώσεις κ. λ.π. Το «ιερουργικό» τέλεσε ο ιερέας του χωριού μας Παναγιώτης Χασιακός. Μεγάλη η προσφορά και του συντοπίτη Αύγερη Αύγερόπουλου που με δικές του δαπάνες τοποθέτησε μαρμάρινη πλάκα με τα ονόματα των πεσόντων και ένα καλαίσθητο σταυρό. Η όλη έκδήλωση υπήρξε υποδειγματική και άφησε πολλές υποσχέσεις για τη βελτίωση της στο μέλλον.

ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

Ἡ κλοπὴ τοῦ στερεοφωνικοῦ ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ ἔρχεται νὰ ταραξεί καὶ νὰ ἀνατρέψει μιὰ κατάσταση ποὺ εἶχε δημιουργηθεῖ ἐδῶ καὶ χρόνια στὸ χωριό. Τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ εἶχαν μεταξύ τους οἱ συγχωριανοὶ σὲ σημεῖο ὥστε καὶ τὰ νοικοκυριά τους νὰ μένουν ξεκλείδωτα μιὰ καὶ ποτὲ δὲν σημειώθηκε τὸ ἐλάχιστο κροῦσμα κλοπῆς. Κι' ἦρθε λοιπὸν τὸ χέρι αὐτοῦ τοῦ παληάνθρωπου νὰ ἀφαιρέσει ἓνα ὄχι συνηθισμένο πρᾶγμα, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἀποχτήθηκε μὲ κόπο καὶ ἦταν προωρισμένο γιὰ δημοσία χρῆση. Κι' ἔχει μιὰ ξεχωριστὴ βαρύτητα, τὸ ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνῆκε στὴ Κοινοτικὴ περιουσία. Σκοπὸς μου στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι νὰ βοηθήσω ὅσο μπορῶ τὴν ὑπόθεσιν, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ ἐνώσουμε τίς προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κλέφτη. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔχουμε μόνο ἐλάχιστες ἐνδείξεις καὶ υποθέσεις γύρω ἀπὸ τὸν τρόπο δράσης τοῦ κλέφτη. Ἐχῶ τὴν ἐντύπωσιν ὅμως ὅτι ἴσως κάποιος νὰ ξέρει, ἢ νὰ πληροφορήθηκε κάτι. Σ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν ἀνώνυμο κάνω ἐκκλήσιν νὰ βοηθήσῃ καὶ ἂν εἶναι συγχωριανὸς νομίζω ὅτι ἔχει ἱερὴ ὑποχρέωσιν νὰ τὸ πράξῃ.

Ἄς δοῦμε ὅμως τὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ἐνδείξεις τί μᾶς λένε.

Ὁ δρᾶστης ἔχει δύο ἀτοῦ μὲ τὸ μέρος του. Τὴν ἀνωρυμία καὶ τὸ σκοτάδι ποὺ κάλυψε τὴν πράξιν του. Δύσκολα καὶ τὰ δυὸ γιὰ νὰ ἀνατραποῦν ὄχι ὅμως καὶ ἀκατόρθωτα. Ἐνα τρίτο ἴσως καὶ τὸ πιὸ παρακινδυνευμένο νὰ εἶναι ἀπὸ γειτονικὸ χωριὸ ποὺ ὅμως γνώριζε καλὰ τὰ τοῦ πνευματικοῦ κέντρου καὶ ὅπωςδήποτε εἶχε συνεργό.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἔδρασε μᾶς λέει τὰ πάρα κάτω.

1. Γνώριζε ὅπωςδήποτε πολὺ καλὰ τὸ κάθε τι γύρω ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κέντρο καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ ἀνάμεσα σὲ ὅσους ἐπισκέφθηκαν τὸ πνευματικὸ κέντρο καὶ ἀποκλείεται ἡ περίπτωση νὰ ἦταν περαστικός.

2. Τὸ ὅτι εἶχε ἐπισκεφθεῖ τὸ πνευματικὸ κέντρο καὶ εἶχε προγραμματίσει τὴν κλοπὴ ἀποδείχονται ἀπὸ τὰ ἑξῆς: Τὸ παράθυρο ἀπὸ τὸ ὁποῖο μπῆκε μέσα βρέθηκε ἀνοιχτό. Ἐδῶ μποροῦν νὰ ὑπάρξουν οἱ ἑξῆς ἐκδοχαί.

α. Ὅτι εἶχε μπεῖ τὸ προηγούμενον βράδυ σὰν ἐπισκέπτης καὶ φρόντισε νὰ ἀφήσῃ τὸ παράθυρο ἀνασφάλιστο.

β. Ὅτι κάποιος ἄλλος φρόντισε νὰ μείνῃ τὸ παράθυρο ἀνοιχτό.

γ. Ὅτι εἶχε ἀντικλεῖδι καὶ τὸ παράθυρο τὸ ἄφησε ἀνοιχτό γιὰ νὰ μπερδέψῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὅλα αὐτὰ δείχνουν ὅτι ἡ κλοπὴ ἦταν προσχεδιασμένη καὶ προμελετημένη, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος δὲν φρόντισε γιὰ διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα μιὰ καὶ ὅταν τοῦ χρειάστηκε κοφτερὸ μέσο χρησιμοποίησε τὸ δρεπάνι ποὺ ἤξερε ὅτι ὑπάρχει.

Ὅλα αὐτὰ ἀποδείχνουν τὸν προσχεδιασμό καὶ ἀποκλείουν τὴν τυχαία περίπτωσιν κλοπῆς. Εἶναι δηλαδὴ κάπως ἀδύνατον νὰ διέρχεται κάποιος τυχαῖα μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἔξω ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κέντρο, νὰ σπρώχνῃ τὰ παράθυρα νὰ δεῖ ἂν εἶναι ἀνοιχτὰ καὶ στὴ συνέχεια νὰ μπαίνει μέσα χωρὶς νὰ γνωρίζει τί ὑπάρχει γιὰ νὰ κλέψῃ.

Καταλήγουμε ἔτσι στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ δρᾶστης εἶχε προσχεδιάσει τὴν πράξιν του. Γνώριζε πολὺ καλὰ τὸ κάθε τι γύρω ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κέντρο. Φρόντισε νὰ ἀνοίξῃ αὐτὸς ἢ κάποιος συνεργὸς τὸ παράθυρο καὶ ἔδρασε τίς μεταμεσονύκτιες ὥρες ποὺ ἤξερε ὅτι δὲν ὑπάρχει ψυχή.

Μέχρι ἐδῶ καλύπτεται ἡ πλευρὰ ἀπὸ τοῦ προσχεδιασμοῦ μέχρι τὴν ἀφαίρεσιν. Ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μετὰ δημιουργεῖται ἡ ὑποθετικὴ πλευρὰ τῆς μεταφοράς τῶν κλοπιμαίων. Καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν δύο ἐκδοχαί.

Ἡ πρώτη ὅτι δρᾶστης μένει ἢ σὲ κεντρικὸ σημεῖο τοῦ χωριοῦ ὁπότε δὲν εἶχε νὰ διανύσῃ μεγάλη ἀπόστασιν καὶ τὸ μετέφερε στὸ σπίτι του ἢ ἀπομακρύνθηκε μὲ αὐτοκίνητο.

Στὴν πρώτη περίπτωση συγκλίνω σ' αὐτὴ τὴν ἄποψιν γιατί εἶναι δύσκολο καὶ παρακινδυνευμένο νὰ φορτωθεῖ κάποιος ἓνα τόσο μεγάλο βάρος μαζί μὲ τὰ ἡχεῖα καὶ νὰ περπατήσῃ μιὰ ἀρκετὴ ἀπόστασιν. Ὅσο καὶ θρασὺς νὰ ἦταν θὰ φοβόταν μὴν τὸν δεῖ κανεὶς φορτωμένο. Ἐκτὸς καὶ ἂν κατευθύνθηκε σὲ γειτονιά ποὺ δὲν ἔχει κόσμον.

Ἡ δεύτερη ἐκδοχὴ εἶναι πιὸ πιθανὴ λόγω τοῦ βάρους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν περίπτωσιν ποὺ ὁ δρᾶστης εἶναι ἀπὸ γειτονικὸ χωριό. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐλεγχθεῖ ὅσο εἶναι δυνατό ἂν κινήθηκε αὐτοκίνητο τὸ βράδυ τῆς κλοπῆς.

Ἐδῶ τὸ συμπέρασμα, εἶναι δυστυχῶς δύσκολο μιὰ καὶ οἱ δύο ἐκδοχαί εἶναι πιθανές.

Νομίζω λοιπὸν ὅτι τὸ ἔργο τῆς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέφτη θὰ τὸ διευκολύνουν κατὰ κύριο λό-

γο οί νέοι που έκαναν χρήση του πνευματικού κέντρου εκείνες τις μέρες και είναι εύκολο να θυμηθούν ποιοι πέρασαν απ' εκεί. Σε δεύτερη μοίρα, θα βοηθήσουν όσοι έχουν κάποια σχετική πληροφορία ή είδαν ή άκουσαν κάποιο αυτόκίνητο το βράδυ της κλοπής.

Ξαναλέω πώς όλα είναι υποθέσεις και ένδειξεις. Πιστεύω όμως ότι ο κλέφτης θα πιαστεί

και τότε θα είναι πολύ άσχημη ή θέση του. Κάνω λοιπόν ξανά έκκληση να βοηθήσουν όλοι και ακόμα προσωπικά στον ίδιο να επιστρέψω το στερεοφωνικό στο πνευματικό κέντρο μ' όποιονδήποτε τρόπο.

Κ. ΒΛΑΧΟΣ
Δικηγόρος

≡ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ≡

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην εκκλησία των Άγιων Αναργύρων ο Γιώργος και η Ρίτσα Ναθαναήλ βάπτισαν το κοριτσάκι τους και του έδωσαν το όνομα Μαρία. Να τους ζήσει.

***

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Άρραβωνιάστηκε η Βάσω Μαρκούτση (έγγονη Ανδρέα Τσιρώνη) με το Βαγγέλη Ρόκα. Τους ευχόμαστε καλά στέφανα και κάθε ευτυχία.

***

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στο χωριό η Βασιλική Κων)νου Κατσαντώνη. Ο θάνατος ήρθε ανάλαφρα, την ώρα που κοιμόταν. Η γιαγιά Βασίλω, καλωσυνάτη και γλυκομίλητη άφησε πίσω της μία σειρά από παιδιά έγγονια και δισέγγονα. Κηδεύτηκε

στο χωριό όπου όλη η οικογένειά της με συγγενείς και συγχωριανούς την ώδήγησαν στην τελευταία της κατοικία. Πριν λίγες μέρες έγινε και το 40ήμερο μνημόσυνο.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Την Κυριακή στις 23 Μαΐου στην εκκλησία Ξηριώτισσα Λαμίας έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της συγχωριανής μας Άθανασίας Ν. Ζήκα, που έφυγε τόσο πρόωρα από τον μάταιο τουτο κόσμο.

μο. Τη μνήμη της, τίμησαν ο άντρας της Νίκος, τα παιδιά της, συγγενείς, φίλοι και πολλοί συγχωριανοί. Η μνήμη της άς είναι ζωντανή σε όλους.

Μνημόσυνο ετήσιο έγινε επίσης στον Άγιο Ανδρέα Λαμπρινής στη μνήμη του Βασίλη Άναγνώστου. Παραβρέθηκαν συγγενείς και πολλοί συγχωριανοί.

.....
Προσοχή στις φωτιές. Ο κίνδυνος πυρκαγιάς παραμονεύει παντού. Οί συνέπειες είναι θλιβερές.

ΣΤΗΝ ΜΑΝΑ ΜΟΥ

Κοιμήθηκες άμίλητη και έφυγες μητέρα
στην άξημέρωτη αύγή και στην άώνια μέρα
Γιά έλους μας έστάθηκες άτίμητο στολίδι,
και τώρα έγώ σε άκολουθώ, με της ψυχής
τούς προβολείς στο μακρινό και άγύριστο
της μοίρας σου ταξίδι,
Και έρχομαι στο σπιτάκι σου πούναι όλα του

(ώραία,

και σου χαρίζω μία πικρή και άνώφελη παρέα.
Και κλαίω πού έχασαμε την εύγενή καρδιά σου,
χωρίς γλυκειά μανούλα μου να δώσεις ένα σου
φιλι σε όλα τα παιδιά σου.

Κι άκόμη γιατί χάθηκε στην άπεραντωσύνη
μαζί με σε μανούλα μου ή ίδια ή καλωσύνη.

ΧΡΥΣ. ΤΣΟΥΤΣΟΥΡΑ

ΠΛΟΥΣΙΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας Κώστας
Βλάχος σε έπαφή και με τους νέους του χω-
ριού καταβάλουν προσπάθειες για να δώσουν έ-
να άλλοιώτικο τριήμερο τó δεκαπενταύγουστο
στο χωριό.

"Ετσι αυτή τη στιγμή έχουν προγραμματι-
στεί από 14 — 16 Αυγούστου οι πάρα κάτω έκ-
δηλώσεις και πιστεύουμε με τη συμπαράσταση
όλων να πετύχουν. Να πώς έχουν τα πράγματα:
Σάββατο 14.8.82

"Ωρα 8 μ.μ. Θεατρική παράσταση στην πλα-
τεία του χωριού από τους νέους μας με έργο
του Βασ. Ρώτα.

Κυριακή 15.8.82

Τό πρωί άνοιχτή έκθεση φωτογραφίας με
θέματα του χωριού στο πνευματικό κέντρο.

"Ωρα 5.30 μ.μ. Ποδοσφαιρικός άγώνας στο
γήπεδο Σταυρού μεταξύ παλαιμάχων και νέων

"Ωρα 9 μ.μ. Τοπικό γλέντι στην Παναγία ή
στην πλατεία.

Δευτέρα 16.8.82

"Ωρα 5.30 μ.μ. Άγώνας δρόμου άντοχής
και ταχύτητας, με συμμετοχή όλων των ηλικιών.
Άπονομή επάθλων κ.λ.π.

Έλπίζουμε ότι με τα πάρα πάνω θα πραγ-
ματοποιηθούν και θα στεφθούν με επιτυχία. Αυ-
τό εξαρτάται από όλους μας και βασικά από
τους νέους που θα είναι και οι πρωταγωνιστές
στις περισσότερες εκδηλώσεις.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τούτες τις μέρες στο χωριό είναι τó κύριο
θέμα οι εκλογές. "Όπου κι αν καθήσει κανείς
ε' άκούσει συζητήσεις και άψιμαχίες για τη μά-
χη του Όκτωβρίου. Βέβαια, δέν λείπουν και οι
θερμόαιμοι αλλά δίχως συνέπειες. Βλέπει λοι-
πόν κανείς τα πνεύματα εκεί πούχουν φουντώ-
σει για τα καλά και λές θα γίνει κακό, ξαφνικά
έλα ήρεμούν και πάνε ρολόι. "Ετσι είμαστε έ-
μείς φουντώνουμε πολύ εύκολα αλλά πάρα πέ-
ρα τίποτα. Αυτό είναι ένα καλό δείγμα των Κου-
κουβιστιανών, μπορεί να φωνάζουμε αλλά μέ-
χρι εκεί. Άκούς λοιπόν κριτικές καλές ή κακές
ανάλογα με τó πρόσωπο πού συμπαθεί ο καθέ-
νας. Και ο πυρετός άνεβαίνει συνέχεια. "Όλα
αυτά όπως είπαμε σε θερμή άτμόσφαιρα αλλά
άκίνδυνη. Βέβαια τó δελτίο δέν παίρνει θέση
πάνω σε αυτά τα θέματα. Μέχρι τις εκλογές
βέβαια θα τα ξαναπούμε, όμως κάνουμε σύστα-
ση σ' όλους τους συγχωριανούς και τους ύπο-
ψήφιους να άγωνιστούν έντιμα και δίχως καυ-
γάδες, φασαρίες κ.λ.π. Η κάληπ θα δώσει τó ά-
ποτέλεσμα κι' όποιος και νάναι ο νικητής τó Δ.
Σ. θα δώσει τó χέρι συνεργασίας όπως μέχρι
τώρα χρόνια και χρόνια.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΠΛΑΚΑ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Η άνταπόκριση των συγχωριανών για την
τοποθέτηση μαρμαρίνης πλάκας των πεσόντων
του χωριού μας στο ήρωο είναι μεγάλη και συγ-
κινητική. Τό Δ.Σ. προχωρεί στην πραγματοποίη-
ση αυτού του σκοπού.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

*Καλούνται όλοι οι παλαίμαχοι ποδοσφαιρι-
στές της παληάς ένδοξης ομάδας του χωριού
μας, Γιάννης και Γιώργος Βασιλείου, Κώστας
και Γιώργος Βλάχος, Μίμης Τούμπας, Κώστας
Χαμηλός, Λουκάς Τούμπας, Νίκος Λουκόπον-
λος, Γιώργος Μπροντζάλας, Μάκης Μαθαίου,
Τάκης Βλάχος, Χρήστος Παπαγεωργίου, Πάνος
Κυριάκης και όλοι όσοι πέρασαν από την ομά-
δα μας τα προηγούμενα 7-10 χρόνια, να άνε-
δοϋν στο χωριό προκειμένου να δώσουμε άγώ-
να στις 15 Αυγούστου στο χωριό με την τωρινή
ομάδα νέων του χωριού μας. Η μάχη προβλέ-
πεται συγκλονιστική και θα προσφέρει πολλές
συγκινήσεις. Θα άθλοθετηθεί και έπαθλο για τó
νικητή. Έλάτε να ζωντανέψουμε τόν κεραυνό.*

ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

του Βασίλη Μοσκόβη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Όπως γράψαμε σέ άλλη σελίδα, στο Δημαρχείο Ἀθῆνας τιμήθηκαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου πού ἔδωσαν τή Ζωή των στήν Ἑθνική Ἀντίσταση. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς ὁ Στέφανος Κόλλιας. Ἀεῖζει νά δημοσιευτεῖ τὸ παρακάτω διήγημα τοῦ Βασίλη Μοσκόβη πού ἦταν καὶ προϊστάμενός του.

Σκυμμένος πάνω στοῦ τραπέζι μου δὲν πήρα εἶδηση πὼς ὁ κλητῆρας ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ γραφείου κ' ἔμπασε μέσα τὸν Στέφανο. Ἐκεῖνος πάλι εἶχε ζυγώσει τόσο ἀνάλαφρα πρὸς τὸ μέρος μου πού ξαφνικά εἶδα νά στέκει μπροστά μου τὸ κάτω μέρος ἑνὸς ἀνθρώπινου κορμιοῦ. Σήκωσα τὸ κεφάλι ἔτοιμος νά ξεσπάσω γιατί δὲν ἤθελα νά μ' ἐνοχλοῦν στή δουλειά μου μὰ ὅταν ἀντίκρυσά τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνεπιθύμητου δὲν εἶπα τίποτα. Ἦταν ἓνα πρόσωπο παιδιάστικο μὲ μεγάλα φωτεινὰ μάτια κ' ἓνα δειλὸ χαμόγελο πού σ' ἀφόπλιζε. Καὶ τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἦταν στημένο πάνω σ' ἓνα πανύψηλο λιγνὸ κορμί. Τόσο λυγρὸ πού θυμίζε τὰ περήφανα ἐλάτια τῆς Ρούμελης.

—Τι θέλεις; ρώτησα.

—Ἦρθα ν' ἀναλάβω ὑπηρεσία, κύριε προϊστάμενε. Εἶμαι καινούργιος ὑπάλληλος. Ὅριστε τὸ σημείωμα τοῦ προσωπάρχου.

Ἀκούοντας τὰ λόγια του ξαναθύμωσα πάλι.

—Καὶ γιατί σέ διώρισαν στοῦ τμήμα μου; Ξέρεις καμιά ξένη γλώσσα; Ξέρεις τουλάχιστο ἑλληνική ὀρθογραφία ἢ μήπως σέ διώρισαν καὶ σένα ἀργόμισθο ἔπως τοὺς ἄλλους;

Τὸ παιδί ἔκανε ἓνα βῆμα πίσω δειλιασμένο ἀπ' τίς φωνές μου καὶ κοκκίνησε. Τὸ χαμόγελό του ὅμως ἔγινε πιὸ φωτεινὸ καὶ μ' ἀποκρίθηκε:

—Ξέρω ἄρκετὰ καλὰ γαλλικὰ καὶ γερμανικά. Δὲν κάνω πολλὰ ὀρθογραφικά λάθη γιατί εἶμαι φοιτητῆς τῆς νομικῆς. Ἡ κατάσταση μ' ἀναγκάζει νά πιάσω δουλειά. Σὰς δίνω τὸ λόγο μου πὼς θά δουλέψω μ' ὅλη μου τὴν ψυχὴ γιατί μ' ἀρέσει πολλὸ ν' ἀσχολοῦμαι μὲ βιβλία.

—Καλὰ, τοῦ εἶπα. Κάθησε στ' ἀντικρινὸ τραπέζι κ' ἔλα νά σοῦ δείξω νά καταγράψεις στοῦ εὐρετήριο αὐτὰ τὰ βιβλία. Πρόσεξε μὴν κάνεις λάθος γιατί δὲν ἐπιτρέπονται οὔτε σβυσίματα οὔτε μουντζούρες. Κατάλαβες;

—Μάλιστα, κύριε προϊστάμενε.

Καὶ πραγματικά ὁ Στέφανος ἀπ' τὴ πρώτη μέρα μπῆκε στοῦ νόημα τῆς δουλειᾶς κι ἔγινε τὸ δεξί μου χέρι. Οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἔξον ἀπ' τὸν κλητῆρα καὶ τὴ δαχτυλογράφο, δὲ μὲ βοηθοῦσαν σχεδὸν καθόλου. Δὲν εἶχαν καμιά διάθεση ἢ εἰδικότητα. Γέροι οἱ πιὸ πολλοὶ καὶ πεινασμένοι σφράγιζαν τὸ πολὺ κανένα βιβλίο καὶ τὸ τοποθετοῦσαν στοῦ ράφι ἢ κολλοῦσαν στή ράχη του τὴ μικρὴ ἐτικέτα μὲ τὸν ἀριθμό. Ἡ καταγραφή κ' ἡ ἀποδεκτικότητα τῶν βιβλίων γινόταν ἀποκλειστικά ἀπὸ μένα. Κ' εἶχα νά καταγράψω καὶ νά ταξινομήσω ἄλλες δέκα χιλιάδες βιβλία ὅταν ἦρθε ὁ Στέφανος. Δὲ μοῦ μέναν ἀκόμη παρὰ τρεῖς μῆνες ὡς τὴ μέρα πού θά γίνονταν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς βιβλιοθήκης. Ὁ ὑπουργὸς μὲ εἶχε καλέσει καὶ μοῦ τὸ 'χε πεῖ. Κι ὅταν τοῦ ξεστόμισα πὼς μὲ τοὺς ἀργόμιστους πού μοῦ ἔστελνε δὲ θά 'μουν ἔτοιμος οὔτε τοῦ χρόνου, μὲ χτύπησε χαδιάρικα στήν πλάτη.

—Ὅταν θέλεις ἐσύ, ὅλα τὰ καταφέρνεις. Ὅσο γιὰ τοὺς ἀργόμισθους τί θέλεις νά κάμω; Πρέπει νά γίνουν καὶ μερικὰ ρουσφέτια. Ἄσε πού τοὺς πιὸ πολλοὺς μοῦ τοὺς στέλνουν οἱ γερμανοὶ κ' οἱ ἰταλοὶ καὶ δὲν μπορῶ νά μὴν τοὺς διορίσω.

Ἔτσι καθὼς τὸν ἔβλεπα παχὺ καὶ ροδοκόκκινο νά κάθεται μπρὸς στοῦ γραφείου μὲ τὰ χρυσωμένα σκαλίσματα καὶ τὸ χοντρὸ κρύσταλλο μοῦ ῥθε νά τοῦ πῶ πὼς μὲ ἄδεια κοιλιὰ δὲν γίνονται τόσο δύσκολες δουλειές μὰ κείνη τὴ στιγμή ζύγωσε ὁ ἰδιαίτερός του γιὰ νά τοῦ ἀνακοινώσει κάποιο μυστικὸ κι ἀναγκάστηκα νά φύγω.

Μόνος λοιπὸν καθὼς ἤμουν εὐλογοῦσα τὴ στιγμή πού ἦρθε κοντά μου ὁ Στέφανος. Δὲν κουραζότανε ποτές αὐτὸ τὸ παιδί. Δὲ φοβόταν τὴ δουλειά. Ἡ δουλειὰ τὸν φοβόταν. Ἐμενε ὡς ἄργα τὴ νύχτα μαζί μου καὶ δουλεύαμε μέσα στήν ἀπέραντη παγωμένη αἴθουσα. Εἴμαστε ξεπαγιασμένοι καὶ πεινασμένοι. Τὰ δάχτυλά μας πονοῦσανε μὰ δὲ μᾶς ἐνίαζε. Θέλαμε νά φτιάξουμε μιὰ βιβλιοθήκη, ἓνα ἔργο πολιτισμοῦ. Μιὰ βιβλιοθήκη γιὰ τὸ πλατὺ κοινό, μιὰ πρότυπη λαϊκὴ βιβλιοθήκη πού ἔλειπε ἀπ' τὴν Ἀθήνα. Ὁ ὑπουργὸς, ἂν καὶ στήν ἀρχὴ τὴν προόριζε γιὰ χρῆση μόνο τῶν δύο χιλιάδων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, στοῦ τέλος πείστηκε νά τὴν ἀνοίξει στοῦ κοινό. Μὰ τί μᾶς πείραζε ἐμᾶς γιὰ τὸν ὑπουργό; Ἐμεῖς τὴ δημιουργία τῆς βιβλιοθήκης τὴ θέλαμε σὰν κάτι ἀπόλυτα δικό μας. Γιὰ τοῦτο

δουλεύαμεσκυλίσια νύχτα μέρα.

Τόσο δυνατή ήταν ή φλόγα που μās έκαιγε ώστε ξεχνούσαμε κάποιες στιγμές — πολύ λίγες βέβαια — την πείνα που μās βασάνιζε. Οί συνάδελφοι μās ειρωνεύονταν καί μās κατηγορούσαν γι' αυτό μας τὸ ζήλο.

—Κορόϊδα. Θά πεθάνετε γι' αυτά τὰ παλιοβιβλία.

Μερικοί μάλιστα μās κατηγορούσανε πώς θέλαμε νά ἐξυπηρετήσουμε τὸν ὑπουργό, τὸ ὄργανο τῶν γερμανῶν.

Ἡ Κική, ἡ δαχτυλόγραφος που μās βοηθοῦσε τόσο πολύ, λιποθύμησε ἀπὸ ἐξάντληση ἐνῶ ἔγραφε δελτία βιβλίων. Παρακάλεσα τὸν προσωπάρχη νά μου στείλει μιὰν ἄλλη μὰ κείνες τίς μέρες δὲν ὑπῆρχε καμιὰ διαθέσιμη. Μιὰ ξαφνική ἀπογοήτευση μὲ κυρίεψε. Δὲν μπορούσε νά γίνει τίποτε. Κ' ὕστερα γιατί νά γίνει; Ὁ κόσμος πέθαινε στὰ γραφεῖα καί στοὺς δρόμους κι' ἐγὼ βάλθηκα, λέει, νά φτιάξω βιβλιοθήκη. Γιὰ ποιὸν θά τὴν ἐφτιαχνα ἀφοῦ ὅλοι θά πεθαίναμε ἂν πηγαινε ἔτσι ἡ κατάσταση; Ὁ παγωμένος ἀγέρας τοῦ θανάτου ἄρχισε νά μās περιζώνει ἔλο καί πιὸ πολύ κι' ἔφτασε ὡς τὸ τμήμα μας. Κάτι σὰν πανικός μὲ ζύγωνε καί μ' ἄγγιζε μὲ τὰ παγωμένα του βέλη.

Ἡ βροχή χτυποῦσε τὰ τζάμια κ' ἓνα γκριζοφῶς ἔπεφτε πάνω στοὺς ὄγκους τῶν βιβλίων καί στίς μορφές τῶν ἡρώων καί τῶν μαρτύρων που στόλιζαν τοὺς τοίχους. Καθόμουνα μόνος. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι εἶχαν φύγει πρὶν ἀπὸ πολλές ὥρες. Ὁ Στέφανος ἔλειπε κι αὐτὸς γιατί ἐτοιμαζόταν γιὰ τίς ἐξετάσεις τοῦ δεύτερου ἔτους τοῦτες τίς μέρες. Θά ῥχόταν ὅμως σὲ λίγο. Μιὰ νάρκη μὲ εἶχε πιάσει. Ἡ πένα γλύστρησε ἀπ' τὰ δάχτυλά μου κ' ἔπεσε πάνω στὸ μεγάλο εὐρετήριο. Τὰ μάτια μου ἐκλείσαν κι ἀκούμνησα πάνω στίς ἀνοιχτές σελίδες.

Ἔτσι θά γινόταν καί μὲ μένα. Ἐνα πρωὶ δὲ θά ἔβρισκα κουράγιο νά σηκωθῶ ἀπ' τὸ κρεβάτι. Κι ἂν σηκωνόμουνα θά ἔπεφτα σὲ κανένα διάδρομο τοῦ ὑπουργείου ἢ μέσα στὸ γραφεῖο.

Κάποιος μπῆκε κείνη τὴ στιγμή κι ἄναψε τὸ φῶς. Ἄνοιξα τὰ μάτια κ' εἶδα τὸ Στέφανο νά μὲ ζυγώνει ἀθόρυβα ὅπως πάντα. Ἡ ξεφτισμένη μπλὲ καμπαρντίνα του ἔσταζε νερὸ τῆς βροχῆς καί τὸ πρόσωπό του ἦταν κατακίτρινο. Πόσο ἀδυνατίσεὸ καὶμένος! συλλογίστηκα. Καί γιὰ ποιὸ λόγο; Δὲν πρέπει νά τὸν κουράζω τόσο πολύ.

Ὁ Στέφανος ὡστόσο χαμογελοῦσε κι ἀ-

κούμπησε στὸ τραπέζι ἓνα μεγάλο πορτοκάλι μὲ χρυσιῇ κι ἀφράτη φλούδα. Ἐβγαλε τὸ σουγιά του, τὸ ἔκοψε στὴ μέση καί μου πρόσφερε τὸ μισό.

—Πάρτε, κύριε Γιώργο, εἶπε, καθὼς ἔτρωγε βιαστικά. Πῶς τὰ πᾶμε; Τέλειωσε ἡ καταγραφή τῶν ἱστορικῶν βιβλίων;

—Δὲ βαριέσαι, Στέφανε. Τί ὠφελεῖ; Δὲν πρόκειται ποτέ νά τελειώσουμε. Τώρα μάλιστα που εἶναι ζήτημα ἂν θά ξανάρθει ἡ Κική. Λέω νά σταματήσουμε. Νὰ ῥχόμαστε κ' ἐμεῖς πέντε ὥρες σὰν τοὺς ἄλλους καί νά φεύγουμε στὴ μιάμιση. Ἔτσι θά ξεκουράζομαι καί ἐγὼ στὸ σπιτάκι μου κ' ἐσύ θά ἔχεις καιρὸ νά διαβάσεις τὰ μαθήματά σου.

—Μὰ τί λέτε! φώναξε. Ἀστειεύεστε; Νά σταματήσουμε τώρα που φτάσαμε στὸ τέλος. Πρέπει νά γίνει αὐτὸ που θέλουμε. Ὅσο γιὰ τὴ δουλειὰ τῆς Κικῆς τὴν κάμνω γώ. Σὲ μιὰ βδομάδα θά μάθω γραφομηχανή.

—Καί γιατί τόσες θυσίες; εἶπα ἐκνευρισμένος. Γιατί νά δουλεύουμε γιὰ μιὰ οὐτοπία τὴ στιγμή που ὁ κόσμος πεθαίνει τῆς πείνας. Τὸ νοιώθεις αὐτό, Στέφανε; Ὁ κόσμος πεθαίνει, ὅλοι μας θά πεθάνουμε μὲ τὴ σειρά μας.

Εἶχα σηκωθεῖ ὀρθὸς καί χειρονομοῦσα. Περπατοῦσα ἀνάμεσα στὰ τραπέζια καί στοὺς σωρούς τῶν βιβλίων πατώντας καί σκουντουφλώντας πάνω τους νά νά θελα νά τὰ ἐκδικηθῶ γιατί χρόνια τώρα εἶχα ἀφιερῶσει ὅλη μου τὴ ζωὴ σ' αὐτά. Ἐνα ἀπαίσιο γέλιο ἄρχισε νά σαλεύει στὴν κορφή τοῦ στήθους μου, ἔφτασε στὸ λαιμὸ κι' ὕστερα ξέσπασε ἀκράτητο. Ἀγωνιζόμουνα νά τὸ συγκρατήσω μὰ ξεπερνοῦσε τίς δυνάμεις μου. Γελοῦσα, γελοῦσα, κάγχαζα ἐνιωθα τὸ στόμα μου νά στραβώνει ἀπ' τὸ σπασμὸ τῆς τρέλας μὰ μου ἦταν ἀδύνατο νά τὸ κλείσω.

Μιὰ φωνὴ ὑψώθηκε τότες.

—Ὁχι, δὲ θά πεθάνουμε. Ποιὸς σᾶς εἶπε πῶς θά πεθάνουμε;

Σὰν ἓνας που κατρακυλᾷ σὲ γκρεμνὸ καί ξαφνικά νιώθει πῶς τὸν ἀδράχνει ἓνα ἀόρατο χέρι καί τὸν σώζει ἀπ' τὸν ἱλιγγο τοῦ πεσίματος, τέντωσα τ' ἀφτιά μου ξαφνιασμένος.

Ποιὸς μου μιλοῦσε λοιπὸν ἔτσι; Ἡ φωνὴ δὲν ἔμοιαζε μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Στέφανου. Ἦταν βαθιὰ καί ἡχηρὴ σὰν τὴ φωνὴ ἐκείνου που ὀρθώνεται ἐνάντια στὴ βία ἔτοιμος νά παλαίψει μαζί της καί νά τὴν νικήσει.

—Δὲ θά πεθάνουμε, συνέχισε. Θά παλαίψουμε καί θά νικήσουμε. Γιὰ τοῦτο δὲν πρέπει

νά λυγίσουμε. Κι ἂν πέφτει ἓνας, οἱ ἄλλοι πρέπει νά στέκουν ὀρθοὶ στὸ πόστο τους. Πόσους θὰ σκοτώσουν αὐτοὶ μὲ τὴν πείνα ἢ τὸ ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα. Οἱ ἄλλοι θὰ ζήσουμε καὶ θὰ χαροῦμε τὴ λευτεριά. Ὁ ἀγώνας εἶναι σκληρὸς μὰ θὰ νικήσουμε.

Τὸν κοίταζε. Ἀντίκρου μου δὲν εἶχα ἓνα παιδί εἴκοσι χρονῶ. Εἶχα ἓναν ἄντρα μὲ δύναμη καὶ πείσμα. Τὰ μάτια του ἄστραφταν καὶ μοῦ φάνηκε πὼς εἶχε ξεφύγει ἀπ' τὴν τοιχογραφία πού παράστανε μιὰ μάχη τοῦ 21. Εἶχε τὴν ἴδια ἔκφραση μὲ τὸ παλικάρι πού ὠρμούσε πρῶτο στὸ τούρκικο κάστρο κραδαίνοντας τὸ κοφτερὸ σπαθί του.

Ἦρθε πιὸ κοντά, σήκωσε τὴν ἄκρη τοῦ σακιοῦ του, ἔψαξε μέσα στὴ φόδρα κ' ἔβγαλε ἓνα κίτρινο χαρτί.

— Διαβάστε, μοῦ εἶπε.

Ἔσκυψα πάνω στὸ σαλακωμένο χαρτί. Ἦταν εἰδήσεις τοῦ Λονδίνου.

Ὁ κύριος ὑπουργὸς ἦταν ἀνένδοτος.

— Λυποῦμαι πολὺ, ἀγαπητέ μου, ἀλλὰ εἶμαι ἀναγκασμένος νά τὸν ἀπολύσω. Ἦρθε δῶ μὲ τέσσερις ἄλλους σὰν ἐπιτροπὴ ὑπαλλήλων καὶ μοῦ μίλησε μὲ μεγάλην ἱταμότητα. Μοῦ ἔβγαλε λόγο. Μοῦ 'πε πὼς οἱ ὑπάλληλοι πεθαίνουν τῆς πείνας, πὼς δὲν τοὺς φτάνει ὁ μισθός, πὼς θὰ κάνουν ἀπεργία. Σὰν νά μὴν τὰ ξέρω ἐγὼ ἔλα τοῦτο καὶ νά μὴν ὑποφέρω μαζί σας. Τί μπορῶ ὅμως; Τόλμησε ἀκόμη νά ὑπαινηθεῖ πὼς εἶμαι φίλος τῶν γερμανῶν. Ἀκοῦς; ἐγὼ φίλος τῶν γερμανῶν.

— Κύριε ὑπουργέ, ὁ μικρὸς αὐτὸς μοῦ εἶναι ἀπαραίτητος. Ἄν φύγει μὴ περιμένετε πὼς θὰ τελειώσει ἡ βιβλιοθήκη.

— Θὰ σοῦ στείλω τρεῖς στὴ θέση του.

— Ἔχω κι ὅλας πέντε μὰ δὲν ἀξίζουνε τίποτε.

— Καλά, εἶπε, ἀφοῦ ἐπιμένεις. Εἰδοποίησέ τον ὅμως νά μὴν ξανακινηθεῖ γιατί δὲν παίρνω καμιάν εὐθύνη. Ἔχω θετικές πληροφορίες πὼς ἀνήκει σὲ μυστικὴ ὀργάνωση καὶ πὼς παρακολουθεῖται. Πές του πὼς τὸν εἰδοποιῶ σὰν Ἑλληνα. Δὲν ἦρθε ἀκόμη ἡ ὥρα νά δράσουμε. Ὁταν ἔρθει, πρῶτος ἐγὼ θὰ δώσω τὸ σύνθημα.

— Τί ὥραϊα πού τὰ λέει ὁ ἐξοχώτατος! εἶπε ὁ Στέφανος σὰν τοῦ μεταβίβασα τὰ λόγια τοῦ ὑπουργοῦ. Τὸν εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον.

Κι ἀνοίγοντας μιὰ χρυσόδετη ἔκδοση Βενετίας τοῦ «Ἑρμοῦ τοῦ Τρισεγγίστου» χρονολο-

γίας 1635 μὲ λεπτότατες ξυλογραφίες, τὴν ἔβαλε δίπλα στὴ γραφομηχανή κι ἄρχισε νά χτυπᾶ στὰ πληχτρα τὸ δελτίο της.

— Στέφανε, τοῦ εἶπα. Δὲ φοβᾶσαι καθόλου;

Μὲ κοίταξε μὲ τὸ φωτεινὸ του βλέμμα.

— Φοβᾶμαι! μὰ πρέπει νά νικήσω τὸ φόβο.

Οἱ μέρες κυλοῦσαν. Ὁ φριχτὸς χειμώνας πέρασε καὶ πρόβαλε ἡ ἀνοιξη σὰν μιὰ ὑπόσχεση ἐλπίδας. Τὰ ἐγκαίνια τῆς βιβλιοθήκης ἐγίναν μὲ ἐπιβλητικὴ ἐπισημότητα. Ὁ πρωθυπουργός, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἀνώτατοι ἀξιωματοῦχοι τῆς κατοχῆς παρευρέθηκαν. Ὁ ὑπουργὸς μᾶς ἔβγαλε λόγο, ἐγίνε μιὰ μικρὴ δεξίωση καὶ προσφέρθηκε σαμπάνια. Κανένας φυσικὰ ὑπαινηγμός γι' αὐτοὺς πού κουράστηκαν νά ταξινομήσουν εἴκοσι χιλιάδες βιβλία μέσα σ' ὀχτῶ μῆνες. Δημιουργὸς τῆς βιβλιοθήκης ἦταν ὁ ρέκτης ὑπουργός, ὅπως γράψανε ὅλες οἱ ἐφημερίδες.

Μὰ τί σημασία εἶχαν αὐτὰ γιὰ μένα καὶ γιὰ τὸν Στέφανο; Εἶχαμε δημιουργήσει μέσα στὴν κατὰπτωση κ' ἐξαθλίωση ἓνα φυτώριο πολιτισμοῦ. Δὲν εἶχαμε λυγίσει οὔτε ἀπ' τὸ μόχθο οὔτε ἀπ' τὴν πείνα. Ἦταν μιὰ μικρὴ νίκη τῆς φυλῆς μας ἐνάντια στὸν κατακτητὴ. Καλύτερα πού δὲν μᾶς ἀνάφερε ὁ κύριος ὑπουργός.

— Τώρα θὰ ξεκουραστοῦμε πιά, Στέφανε, καὶ θὰ χαροῦμε τοὺς καρποὺς τῶν κόπων μας. Ἀπὸ αὔριο θὰ ἔρχεται ὁ κόσμος νά διαβάσει. Πρέπει νά βοηθοῦμε τοὺς μαθητὲς πού οἱ ἄλλες βιβλιοθήκες τοὺς διώχνουν, πρέπει νά παρέχουμε κάθε εὐκολία στοὺς φοιτητές, πρέπει νά καθοδηγοῦμε ὅλους πού θέλουνε νά μορφωθοῦν.

— Naί, κύριε Γιώργο. Θὰ ξεκουραστοῦμε λιγάκι. Καὶρός πιά νά κοιτάξω λίγο περισσότερο τὰ μαθήματά μου καὶ τὴν μεγάλη ὑπόθεση. Τίς μέρες τοῦτες ἐτοιμάζεται διαδήλωση γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου, θὰ ῥθῇτε;

Μὲ κοίταξε μὲ ἐπιμονὴ καὶ τοῦ ἀποκρίθηκα:

— Θὰ ῥθω.

Στὸ χῶλ τοῦ μεγάρου εἶχαν κι ὅλας ἀπλωθεῖ τὰ δελτία πού θὰ ὑπόγραφαν οἱ ὑπάλληλοι. Τὸ ρολοῖ ἔδειχνε 1,25'. Οἱ πιὸ βιαστικοὶ κρατοῦσαν τὰ μολύβια στὸ χέρι κ' εἶχαν σταθεῖ πάνω ἀπ' τὸ φύλλο μὲ τ' ὄνομά τους. Μὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐγίνε τὸ μεγάλο κακό.

— Μπλόκο. Οἱ γερμανοὶ μπλόκαραν τὸ ὑπουργεῖο.

(συνεχίζεται)